

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 33, nr. 1172, 3 martie 2026, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Bine ai venit, primăvară!

Nu există simbol mai frumos al anotimpului trezirii decât mărturia împletită în alb și roșu primită de la copiii noștri! La Grădinița „Prietenii mei” se știe! Și copiii, îndrumați de doamnele și domnișoarele educatoare au împachetat, în mărtisoare și flori, toată puritatea, dragostea și recunoștința lor pentru mame, bunici, surori, educatori, prieteni! La mulți ani!

București
Constanța
Brașov
Craiova
Câmpulung
Muscel

Licență / Masterat

PREÎNSCRIERI ONLINE 2026

Feb - Iun

admitere.spiruharet.ro

ÎMPREUNĂ ÎNVĂȚĂM SĂ AVEM SUCCES!

PREÎNSCRIE-TE ONLINE
până la data de 30 iunie 2026. confirmă-ți locul și
NU MAI PLĂTEȘTI TAXA DE ADMITERE!

București, Craiova, Câmpulung Muscel

✓ ASISTENT MEDICAL GENERALIST
✓ DETECTIV PARTICULAR

Preinscrie-te online
până la data de 30 iunie 2026, confirmă-ți locul și
nu mai plătești taxa de admitere!

colegiuluniversitar.spiruharet.ro

Preînscrieri online 2026

Feb - Iun

» Detalii în pagina 3

Universitatea *Spiru Haret* dă START preînscrierilor online pentru anul universitar 2026–2027!

2026 este un an special pentru Universitatea „*Spiru Haret*” – sărbătorește 35 de ani de excelență în educație, tradiție academică și formare a generații de profesioniști de succes.

De ce să alegi Universitatea „*Spiru Haret*”?

- Rețea națională de centre universitare în București, Brașov, Craiova, Constanța și Câmpulung Muscel;
- Programe de studiu de #Licență și #Masterat adaptate cerințelor actuale ale pieței muncii;
- Cadre didactice cu experiență academică și practică profesională;
- Cea mai mare și modernă platformă de învățare, BlackBoard, dar și resurse digitale pentru studenți;
- Comunitate academică activă, cu proiecte, stagii și parteneriate educaționale valoroase.

Domenii de studiu: Științe Economice, Științe Juridice, Științe Administrative, Informatică, Psihologie, Pedagogia Învățământului primar și preșcolar, Medicină Veterinară, Educație fizică și sport, Kinetoterapie.

- 3 din 4 absolvenți lucrează în domeniul pentru care s-au pregătit.

Fă primul pas spre viitorul tău!

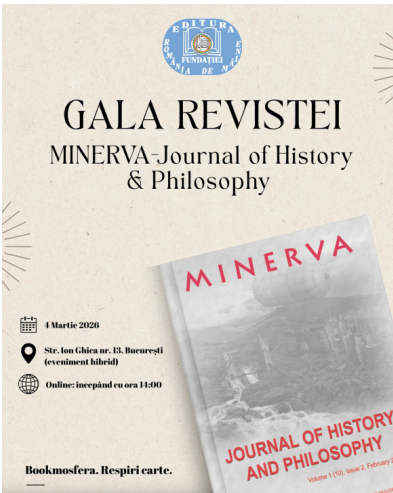
Intră pe admitere.spiruharet.ro, consultă oferta educațională și PREÎNSCRIE-TE ONLINE până la 30 iunie 2026. Confirmă-ți locul și NU plătești taxa de admitere!

Împreună învățăm să avem succes!

Editura Fundației „*România de Măine*” organizează
Gala Revistei
MINERVA – Journal of History & Philosophy,
un eveniment de prestigiu, care celebrează
cinci ani de la apariția publicației.

Acest moment aniversar marchează consolidarea unui spațiu de reflecție esențial în peisajul cultural. Evenimentul va avea loc la sediul Universității *Spiru Haret* din str. Ion Ghica nr. 13, București, miercuri, 4 martie 2026, începând cu ora 14 , în format hibrid. În cei cinci ani de apariție neîntreruptă, revista a devenit un reper pentru comunitatea academică, promovând valorile cunoașterii, riguroasă științifică și dialogul cultural internațional.

Gala va include lansarea noului număr al revistei, premierea colaboratorilor și prezentarea noilor direcții editoriale, alături de o serie de intervenții academice pe tema „*Adaptabilitatea și reziliența în contextul social și cultural contemporan.*”
Bookmosfera. Respiri carte.

ISTORIA ȘI FILOSOFIA RELIGIILOR

– curs susținut de Conf.univ.dr. Cornel LAZĂR, dr. în filosofie

Descoperă fascinantă lume a credințelor, miturilor și marilor tradiții spirituale prin cursul de Istorie și Filosofie a Religiiilor – o călătorie captivantă prin timp și cultură.

Conf. Univ. dr. Cornel LAZĂR
doctor în filosofie

Cursul se desfășoară începând cu data de 06.03.2026, exclusiv ON-LINE, săptămânal, vineri, între orele 18.00-20.00

Link-ul de logare: meet.google.com/rja-thgr-tru

Temele cursului:

1. Modalități de organizare și desfășurare a vieții religioase a comunităților umane.
2. Experiența religioasă. Mit și ritual. Sacral și profanul. Relația dintre viața laică și viața religioasă.
3. Originea religiei. Religii arhaice.
4. Religii extremului orient: Brahmanismul și Daoismul.
5. Budismul și șintoismul.
6. Confucianismul, religie sau doctrină social-morală?
7. Religii antice ale orientului apropiat și mijlociu. Mesopotamia, Egipt, Grecia, Roma.
8. Religii europene precreștine. Religie megalitică, celtică, slavă, dacică.
9. Iudaismul.
10. Creștinismul. Marea schismă. Ortodoxia. Catolicismul.
11. Reforma. Protestantismul.
12. Diversitatea religioasă în SUA. Religia mormonilor.

Temele cursului: 1. Modalități de organizare și desfășurare a vieții religioase a comunităților umane. 2. Experiența religioasă. Mit și ritual. Sacral și profanul. Relația dintre viața laică și viața religioasă. 3. Originea religiei. Religii arhaice. 4. Religii extremului orient: Brahmanismul și Daoismul. 5. Budismul și șintoismul. 6. Confucianismul, religie sau doctrină social-morală? 7. Religii antice ale orientului apropiat și mijlociu. Mesopotamia, Egipt, Grecia, Roma. 8. Religii europene precreștine. Religie megalitică, celtică, slavă, dacică. 9. Iudaismul. 10. Creștinismul. Marea schismă. Ortodoxia. Catolicismul. 11. Reforma. Protestantismul. 12. Diversitatea religioasă în SUA. Religia mormonilor.

Cursul, facultativ, adresat tuturor studenților din Centrul universitar Brașov al Universității „*Spiru Haret*”, se desfășoară începând cu data de 6 martie 2026, exclusive online, săptămânal, vineri, între orele 18 și 20.

Link de logare: meet.google.com/rja-thgr-tru.

Fiecare temă începe cu o prezentare, urmată de discuții libere. Participarea este deschisă tuturor celor interesați, inclusive personalului didactic sau administrativ, ori unor invitați ai acestora. Cursul este voluntar, neremunerat, determinat de interesul declarat al studenților și disponibilitatea titularului. Pentru relații, la telefonul titularului 0747216402 sau e-mail: lazarspiru@gmail.com

Cine ne învață iubirea?

Mioara VERGU-IORDACHE

Sunt plictisită de politică, de tejustiție, de frică, de știri spectaculoase ce ne îngheață sângele în vene, de patimi, de invenții, de răstălmăcirii, de bătutul apei în piuă al trimișilor nevorbiți și neinformați ai partidelor la diferitele dezbateri, mă obosesc informațiile dramatice, pe care nu le iau în seamă vremelnicii guvernanți.

Profit de luna iubirii, martie, și mă întreb cărei părți a creierului i se adresează iubirea? Despre ce se învață? Despre frică, despre pedeapsă? Sau despre înțelegere, compasiune, empatie cu ceilalți? Este vorba de acumulare de informații sau despre modelarea gândirii, a sufletului? În ce măsură îi influențează pe copii iubirea? Și, până la urmă, cine hotărăște pentru calea copiilor?

Poate pentru că primăvara e aici sau foarte aproape, văzând tot ce se întâmplă, aici și aiurea, de câteva zile mă preocupă această întrebare „Iubirea se învață?” Iubirea pentru cineva sau pentru ceva. Aproape am certitudinea că ura se învață. „Educatore” sunt tarele noastre, invidia, neîmplinirile, uratul, egoismul... Dar iubirea? Cine ne învață iubirea? Cine ne învață să răspundem la iubire cu iubire? Dar la ură cu iubire? Poți fi autodidact în iubire? Iubirea o vezi sau o simți? Cine ne arată cum să mânuim „instrumentele” iubirii? Dar care sunt aceste instrumente? Vorbele sunt iubire? Adevărul, chiar dacă, uneori, rănește, e iubire? Flatarea e iubire? Dacă iubirea se învață, când se învață, cine sunt profesorii? Părinții? Dacă aceștia, paradoxal, din prea multă iubire, nu sunt buni profesori, rămânem fără iubire? Cine știe dacă iubirea se învață...

Urmăresc și eu, ca majoritatea, evenimentele din Orientul Mijlociu. Mi-e greu să înțeleg. La un post de televiziune s-au aflat, la un moment dat, în dialog, un iranian și un evreu. Un dialog civilizat care părea că este întemeiat pe iubire, pe respect reciproc, pe înțelegere. Și-atunci, de ce trebuie să moară oameni? De ce unii sunt mai prețioși decât alții? De ce se omoară oamenii între ei? Există un scop nobil justificat?

De ce unii oameni au mai multe drepturi și libertăți? De ce libertatea unora este mai valoroasă ca a altora? De ce nu au toți copiii lumii dreptul la o viață normală, la hrană, la învățătură, la sănătate... De ce? De ce sunt exacerbate calitățile unora și defectele altora? De ce aceleași calități sunt la unii prețuite și la alții disprețuite?

De ce a devenit banul instrument infailibil de schimb? De ce nu pot greși cei bogați? De ce haina încă îl face pe om? De ce nu mai știm, de ce ne este frică să ne mai iubim copiii? De ce iubirea a devenit/ poate fi monedă de schimb? Unde ne sunt sentimentele? Mai suntem oameni? Dar dacă suntem în chiar centrul unui experiment AI, de multă vreme, și nu mai suntem decât niște „jucării stricate”? Întreb. Până la un răspuns competent, folosesc instrumente învechite și întreb: „Cine ne învață iubirea?”

Radu CÂMPEANU (28.02.1922-19.10.2016)

– Identitate națională și Identitate liberală

Ziua de 28 Februarie ne aduce aminte în fiecare an de o personalitate importantă a României de la cumpăna secolelor XX și XXI: Radu Câmpeanu, cel care a reînființat în anul 1990 Partidul Național Liberal.

Născut într-o familie din vechea aristocrație românească, Radu Câmpeanu a fost consecvent toată viața, în ciuda provocărilor care i-au stat în cale, cu două elemente majore de identitate: cea națională și cea liberală. Prin modul în care a apărut valorile naționale și cele liberale este apreciat pe scară mare de cei care i-au fost prieteni, dar și de cei care nu i-au susținut ideile, ca un adevărat exemplu pentru zilele de astăzi și pentru cele care vor urma.

Identitatea națională a apărut-o Radu Câmpeanu cu instrumente specifice perioadelor istorice în care a trăit, dar de fiecare dată consecvent și din toată inima. În tinerețe (anul 1941) a pledat pentru valorile pluralismului și separația puterilor în stat, conform unei tradiții deja formate în România, deși regimul autoritar al acelor vremuri susținea <centralizarea puterilor statului>. Nu s-a resemnat de la primele semnale ale dorinței de transformare a României în țară comunistă, ci a ales lupta de stradă într-un București aflat sub ocupație militară sovietică (8 noiembrie 1945). Pentru identitatea democratică a României era justificat riscul sau chiar nebunia înfruntării forțelor de ordine ale noului regim dictatorial. Deși învins atunci, pentru identitatea națională a României a contat mult: lupta în favoarea democrației până în ultima clipă a rămas o emblemă nobilă de care ar trebui să fim mândri, noi cei de astăzi, dar și generațiile care vor veni.

Identitatea liberală a fost probabil pentru Radu Câmpeanu o sarcină de onoare față de generațiile de lideri politici pe care îi cunoscuse în tinerețe. Dincolo de doctrină, există câteva reguli elementare de comportament pe care liderii care se pretind liberali trebuie să le respecte. Dacă toți cetățenii sunt egali, și valoarea votului lor este la fel de importantă. În consecință trebuie respectați toți liderii aleși de cetățeni care ajung în Parlament sau în autoritățile locale alese. Organismele politice ale țării privite în spirit liberal nu au reprezentanți de ranguri diferite, indiferent de ideile pe care aceștia le propagă. Dacă sunt aleși lideri care susțin idei nepotrivite pentru țară, Radu Câmpeanu considera că sunt două soluții: mai mult efort către electorat pentru a explica ce este într-adevăr în interesul majorității și discuții cu liderii respectivi pentru a-i convinge să-și nuanțeze pozițiile radicale. Pentru el era acceptabilă discuția, de regulă la o cafea, cu orice lider politic validat de cetățeni.

Deoarece liberalism înseamnă respect pentru rezultatul votului, este necesar ca un lider liberal să-și asume responsabilitatea guvernării dacă este victorios în alegeri, sau să se recunoască învins și să-l felicite pe învingător. Caracterele mari se văd atât la victorie, cât mai ales la înfrângere. În funcție de modul cum acționezi în caz de înfrângere perioada de opoziție va fi mai rodnică și mai scurtă, sau mai săracă în realizări și mai lungă. Pe de altă parte, este important să fie asimilate valorile și ideile liberale, indiferent de culoarea politică a Guvernului. Prin ceea ce a făcut la revenirea în țară (1990), Radu Câmpeanu a promovat foarte bine valorile liberalismului. Acestea au fost preluate în actul de guvernare chiar și atunci când liberalii nu participau la guvernare sau aveau o participare minoritară în Parlament. Prin negocieri și argumente a impus soluțiile specifice liberalismului în numeroase probleme ale României, în special în primii ani ai tranziției (1990-1992).

Prin atitudinea avută consecvent și pe termen lung, Radu Câmpeanu nu putea fi perceput altfel decât cu o identitatea liberală. Iar această identitate a păstrat-o în marea majoritate a unui timp în care valorile liberale nu erau dominante în societatea românească, sau, mai rău, generau dificultăți celor care le susțineau. Pentru el nu a contat interesul de moment, ci perspectiva luminoasă a viitorului.

Cât a rămas astăzi din *identitatea națională* sau din *identitatea liberală* la diverși lideri politici putem constata fiecare dintre noi.

Este bine că avem un **reper de conduită: Radu CÂMPEANU.**

Conf.univ.dr. Aurelian Virgil BĂLUȚĂ
Universitatea „Spiru Haret”

Guvernul României condamnă studenții la abandon - bursele studenților vor fi înghețate pentru anul 2026 la nivelul lunii decembrie 2025

Alianța Națională a Organizațiilor Studențești din România (ANOSR) condamnă și atrage atenția asupra deciziei Guvernului României, transmisă prin comunicat de presă în 27.02.2026, conform căreia o ordonanță de urgență adoptată în ședința executivului prevede plafonarea costului standard pentru fondul de burse și protecție socială și menținerea valorii bursei din anul 2025 și pentru anul 2026: „În anul 2026, valoarea costului standard pentru fondul de burse și protecție socială și valoarea bursei se mențin la nivelul lunii decembrie 2025”.

ANOSR condamnă această abordare de a reglementa aspecte în educație, care afectează studenții, fără o discuție publică pe fondul măsurilor și fără consultarea beneficiarilor direcți, mai ales ținând cont de situația agravată a fenomenului de abandon universitar, dar și a celorlalți măsuri din ultimul an care au ținut studenții.

Conform analizei „Coșul minim al studentului, în plină austeritate. Cât costă să fii student?” (https://anosr.ro/wp-content/uploads/2025/11/Cosul-minim-al-studentului-in-plina-austeritate.-Cat-costa-sa-fii-student_.pdf), realizată de ANOSR, **cheltuielile minime ale unui student**, ținând cont de cazarea în cadrul căminelor universitare (fără a lua în considerare costurile chiriilor), cheltuieli cu materiale de studiu, îmbrăcăminte și încălțăminte, transport, precum și cheltuieli cu masa prin cantinele universității și alimente de bază pentru mâncare gătită **se ridică la 2.027,99 lei lunar**. În prezent, bursele sociale sunt în cuantum de **minim 925 lei**, așadar **pornesc de la o valoare cu peste 50% mai mică decât cea necesară**.

Pe de altă parte, **aproximativ 44.000 de studenți au rămas fără burse în luna iulie a anului 2025, după adoptarea Legii nr. 141/2025 prin care perioada de acordare a bursei a fost redusă de la 12 la 9 luni, fondul a fost diminuat cu aproximativ 52%, iar studenții de la taxă nu se mai pot încadra la acest sprijin din cauza efectelor aceleiași legi**. De asemenea, amintim faptul că, în luna decembrie, Ministerul Educației și Cercetării a anunțat obținerea **unui fond de 60 de milioane de euro**, oferit prin Fondul Social European+ **pentru bursele sociale ale studenților din România**, însă până în acest moment **nu au fost încă puse în aplicare prevederile pentru acordarea bursei**, iar acestea **nu vor deservi și studenții de la taxă, deși a existat o solicitare înaintată de către ANOSR în acest sens**. În ceea ce privește transportul, reprezentând altă facilități de sprijin a studenților, subliniem faptul că **reducerea de 90% la transportul feroviar a studenților este în continuare limitată, deși măsura a generat o reducere de mai puțin de 0,0021% din cheltuielile bugetului general consolidat ale anului 2025**, conform analizei ANOSR: „Cât a salvat Guvernul României limitând transportul studenților?” (<https://anosr.ro/anosr/cat-a-salvat-guvernul-romaniei-limitand-transportul-studentilor/42386/>)

Raportându-ne la datele publice actualizate, putem reface estimarea diminuării sprijinului acordat studenților de către stat. Astfel că, în cursul anului anterior, Legea nr. 141/2025 a redus **fondul de burse și protecție socială** prin:

- **modificarea** calculării fondului de burse și protecție socială, raportând valoarea costului standard de la 10% din valoarea salariului de bază minim **brut** pe țară garantat în plată la 10% din valoarea salariului de bază minim **net** pe țară garantat în plată;
- **reducerea** perioadei de acordare a bursei, fiind astfel disponibile doar pentru perioada activităților didactice, excluzând vacanțele.

Conform datelor publice, identificate pe site-ul Comisiei Naționale pentru Finanțarea Învățământului Superior (CNFIS), în octombrie 2024 (cele mai recente date publicate) existau **305.338 de studenți** înscriși pe locurile finanțate de la bugetul de stat la ciclurile de licență și masterat. Așadar, având în vedere că până în luna iulie fondul de burse și protecție socială a fost calculat printr-o valoare a costului standard menținută la valoarea din luna noiembrie 2024, consecință a adoptării O.U.G. 156/2024 (perioadă în care salariul minim brut era 3.700 lei), suma totală alocată fondului de burse și protecție socială (ianuarie - iulie 2025) a fost **aproximativ 790 de milioane de lei**. Acest fond deservea un număr de **469.839** de studenți, fiind numărul de studenți înscriși pe locuri finanțate de la bugetul de stat și pe locuri în regim cu taxă pentru ciclurile licență și master, aferent lunii octombrie 2024, conform aceluiași date publice ale CNFIS. Practic, având în vedere cuantumul minim al bursei sociale de 925 lei, numărul maxim de beneficiari ai bursei putea fi **aproximativ 122.000, mai puțin de 26% din numărul total de studenți**.

Fig. 1. Valoare estimată a fondului de burse și protecție socială, anul 2025

Perioada	Calculul fondului	Suma totală
Ianuarie - Iulie (P1)	raportare la valoarea brută a salariului minim, 10% din 3.700 lei	790.825.420,00 lei
August - Septembrie	fără burse	-
Octombrie - Decembrie (P2)	raportare la valoarea netă a salariului minim, 10% din 2.165 lei	198.317.031,00 lei
Total		989.142.451,00 lei

Data fiind aplicarea prevederilor Legii nr. 141/2025, în lunile august și septembrie, studenții din România nu au beneficiat de burse, fiind eliminat sprijinul pe întreaga perioadă a anului calendaristic, iar în lunile octombrie, noiembrie și decembrie, valoarea fondului de burse și protecție socială se ridică la **aproximativ 198 milioane de lei**, fiind calculată raportat la valoarea salariului minim net, conform Ordinului nr. 6.633 din 30 octombrie 2025. **De asemenea**, numărul maxim de beneficiari ai bursei scade drastic în perioada menționată, ajungând la **mai puțin de 16% din numărul de studenți**.

În absența măsurilor de austeritate, cu o direcție clară a statului de sprijinire a studenților în vederea parcurgerii studiilor superioare, reducerii abandonului universitar, asigurării unui mediu universitar echitabil și accesibil pentru toți tinerii din România, indiferent de situația socio-economică a acestora sau de zona de proveniență, situația fondului de burse și protecție socială trebuia să fie complet diferită. Intervenția asupra Legii învățământului superior nr. 199/2023, prin Legea nr. 141/2025, modificând modalitatea de calculare a fondului de burse și protecție socială a dus la o diminuare a acestuia cu **aproximativ 494.800.229,00 lei**, valoarea așteptată trebuind să atingă suma de cel puțin **1,4 miliarde**.

Fig. 2. Varianta aplicabilă fără prevederile Legii nr. 141/2025 și fără plafonarea salariului minim brut

Perioada	Calculul fondului	Salariul minim brut	Suma totală
12 luni	raportare la valoarea brută a salariului minim, 10%	4.050 lei	1.483.942.680,00 lei

Fig. 3. Situația fondului de burse și protecție socială, 2025

Valoarea fondului de burse și protecție socială după modificări	Valoarea la care ar fi trebuit să ajungă fondul de burse și protecție socială	Diferența, reprezentând valoarea cu care a fost diminuat fondul
989.142.451,00 lei	1.483.942.680,00 lei	494.800.229,00 lei

Indiferența executivului față de situația generată în rândul studenților prin deciziile anterioare se reflectă din nou în această ordonanță de urgență, prin măsura de înghețare a fondului de burse, excluzând totodată orice deschidere de a negocia măsurile de austeritate adoptate anul anterior. Deși există toate argumentele pentru a abroga măsurile Legii nr. 141/2025, cât și nemulțumirea vădită a societății față de modul în care este tratat învățământul de către decidenți, austeritatea continuă în domeniul educațional. ANOSR va continua demersurile pentru restabilirea facilităților de sprijin pentru studenți, în vederea asigurării unui mediu universitar accesibil și echitabil, inclusiv prin manifestații de stradă și acțiuni de protest.

Pentru detalii și informații suplimentare, vă stăm la dispoziție: Sergiu COVACI. Președinte ANOSR
0740 161 243 | sergiu.covaci@anosr.ro

Colegiul Universitar „Spiru Haret”

• Colegiul Universitar „Spiru Haret” a organizat, în cadrul „Săptămânii Verzi”, atelierul „*Leadership-ul în sistemul serviciilor medicale: provocările unui tânăr asistent medical*”.

Activitatea a fost coordonată de conf.univ.dr. Sebastian Chirimbă și a avut ca obiectiv dezvoltarea competențelor de leadership, comunicare și asumare a responsabilităților profesionale în contextul actual al sistemului medical.

Pornind de la ideea că leadership-ul nu înseamnă doar o funcție, ci o atitudine și un set de valori, elevii #CUSH au analizat situații reale din practica medicală, au discutat despre rolul asistentului medical în echipa interdisciplinară și au exersat luarea deciziilor în contexte profesionale complexe.

Prin astfel de activități, Colegiul Universitar „Spiru Haret” susține formarea viitorilor Asistenți Medicali Generaliști pregătiți să își asume un rol activ și responsabil în sistemul de sănătate.

• Elevii Colegiului Universitar „Spiru Haret” București de la specializarea Asistent Medical Generalist au participat la atelierul de formare profesională nonformală „*Ziua fără hârtie*”. Activitatea, organizată în cadrul „Săptămânii Verzi”, a pus accent pe digitalizarea educației medicale și pe protejarea resurselor naturale.

Sub îndrumarea conf.univ.dr. Lăcrămioara Hurloiu; directoarea Colegiului, și a profesoarei Maria Petrescu, elevii au înlocuit materialele clasice cu tehnologia digitală. Aceștia au utilizat platforme online și teste digitale, explorând totodată impactul schimbărilor climatice asupra sănătății publice.

Această experiență le-a dezvoltat abilitățile digitale esențiale în medicina modernă, demonstrând că grija pentru natură merge mână în mână cu progresul tehnologic.

• Pe 25 februarie, elevii de la calificarea profesională *Asistent Medical Generalist* au participat la un atelier de formare profesională nonformală dedicat protejării mediului și influenței acestuia asupra sănătății, „*Ziua Verde în Uniformă*”.

Sub îndrumarea conf.univ.dr. Lăcrămioara Hurloiu, director #CUSH, și a prof. Maria Petrescu, viitorii asistenți medicali generaliști au explorat simbolistica culorii verde și legătura vitală dintre un ecosistem curat și o stare de bine generală.

A fost o sesiune dinamică, plină de schimburi de idei și prezentări video, care i-a ajutat pe elevi să colaboreze și să își însușească noțiuni teoretice esențiale într-un mod interactiv.

• Tot în cadrul Săptămânii Verzi, doamna profesoară Mihaela Iosif a organizat un atelier interactiv dedicat nutriției sănătoase și sustenabile. Sub deviza „*Suntem ceea ce mâncăm*”, elevii de la calificarea *Asistent Medical Generalist* au explorat modul în care alegerile alimentare ne modelează sănătatea.

Atelierul a oferit viitorilor asistenți medicali un ghid practic despre:

• **Impactul nutrienților:** cum ne influențează hrana nivelul de energie și funcționarea organelor.

• **Consumul conștient:** importanța produselor locale și sezoniere pentru reducerea amprente de carbon.

• **Analiza etichetelor:** cum să identificăm zahărul ascuns și aditivi chimici din produsele procesate.

• **Puterea exemplului:** rolul esențial pe care asistentul medical îl are în comunitate ca promotor al unui stil de viață sănătos.

Înțelegând că nutriția corectă este baza sănătății, elevii de la calificarea *Asistent Medical Generalist* se pregătesc să ofere pacienților nu doar îngrijire, ci și educație prin puterea exemplului.

Start campanie de PREÎNSCRIERI ONLINE 2026 la Colegiul Universitar Spiru Haret!

Până pe 30 iunie, Colegiul Universitar „Spiru Haret” organizează preînscriseri online pentru calificările profesionale: **Asistent Medical Generalist** și **Detectiv Particular** în cele trei centre din: București, Craiova și Câmpulung Muscel.

Oferta educațională:

București: Asistent Medical Generalist - **120 de locuri**

Craiova: Asistent Medical Generalist - **120 de locuri**

Detectiv Particular – 60 de locuri

Câmpulung Muscel: Asistent Medical Generalist – **60 de locuri**

Ce vi se oferă?

• Infrastructură modernă pentru cursuri teoretice și practice • programe de internship și voluntariat • job-uri și stagii de practică • cea mai mare platformă de învățare e-Learning Blackboard • o echipă de cadre didactice cu o experiență practică bogată.

Admiterea pentru cele două calificări profesionale se face pe bază de dosar și interviu.

Nu rata șansa de a-ți începe traseul profesional la Colegiul Universitar Spiru Haret! Intră pe www.colegiuluniversitar.spiruharet.ro, completează formularul de preînscriseri online până pe 30 iunie 2026, confirmă-ți locul și nu mai plătești taxa de admitere!

Construim împreună cariera ta!

Agroecology-TRANSECT
HORIZON-CL6-2021-CLIMATE-01
101060816

COMUNICAT DE PRESĂ

Inter-Bio impulsionează tranziția către agricultura ecologică la Agri Trade Summit 2026

La ediția 2026 a *Agri Trade Summit* 2026, desfășurată la Romexpo, Consorțiul *Inter-Bio* și-a reafirmat rolul de punte între producătorii locali și piețele internaționale de mărfuri agricole sustenabile, sprijinind totodată dezvoltarea firmelor inovative din sector. Într-un context european marcat de presiuni climatice, reglementări tot mai stricte și instabilitate a piețelor, *Inter-Bio* se poziționează ca actor strategic în tranziția României către agricultura ecologică și agroecologie.

Participarea *Inter-Bio* a avut un mesaj clar: agricultura ecologică nu mai este o zonă de nișă, ci un pilon competitiv al comerțului agricol modern. În fața traderilor internaționali, procesatorilor și fermierilor prezenți la eveniment, consorțiul a prezentat soluții concrete pentru creșterea valorii adăugate a produselor bio românești, consolidarea lanțurilor scurte de aprovizionare și integrarea fermierilor în fluxuri comerciale sustenabile, atât regionale, cât și globale.

Un punct central al intervenției a fost prezentarea progreselor realizate în cadrul proiectului european *Agroecology-TRANSECT*, inițiativă strategică aliniată obiectivelor *Pactului Verde European*. A fost evidențiat rolul *IH Bio Danubius* – un *Living Lab* de referință la nivel european, operat de Clusterul *Bio Danubius*, membru fondator *Inter-Bio*.

IH Bio Danubius funcționează ca un hub de inovație aplicată dedicat regiunii Dunării, unde fermele reale devin spații de

testare pentru soluții agroecologice concrete. Cercetători, fermieri și specialiști în tehnologie testează direct în câmp rotația culturilor, managementul apei și regenerarea solului în zone puternic afectate de schimbările climatice. Modelul propus demonstrează că tranziția către practici sustenabile poate fi realizată fără a compromite performanța economică a fermelor.

„Un punct central al strategiei noastre este *IH Bio Danubius*, care activează în cadrul proiectului *Agroecology-TRANSECT* ca un *Living Lab* de referință europeană. Prin acest hub de inovație, nu doar teoretizăm sustenabilitatea, ci o testăm direct în câmp, alături de fermieri. O componentă esențială a strategiei noastre este operaționalizarea rețelelor *OCN (Organic Climate Network)* și *OAN (Organic Advisory Network)*. În timp ce *OCN* pregătește fermierii pentru provocările climatice extreme, *OAN* le oferă suportul tehnic necesar pentru a transforma sustenabilitatea într-un avantaj competitiv pe piața globală a tradingului de cereale bio”, a declarat Costin Lianu, președintele *Inter-Bio*.

Digitalizarea fermei bio a reprezentat un alt subiect major. Prin colaborarea cu *Wallachia eHub*, *Inter-Bio* facilitează accesul fermierilor la tehnologii de monitorizare și optimizare a resurselor, esențiale pentru eficiența operațională și competitivitate. Integrarea soluțiilor digitale în agricultura ecologică devine astfel un

factor-cheie pentru reducerea riscurilor și creșterea performanței economice.

Prezența la summit a confirmat capacitatea consorțiului de a conecta producătorii români certificați cu piețe externe și de a poziționa produsele bio autohtone în lanțuri valorice relevante la nivel regional și global. Printre membrii și partenerii prezenți s-au numărat *Bio Concept Valea Prahovei*, *Herța Bio Apicole*, *Bio Cătina*, *Organic Green Cooperativa Agricolă*, *Silvania Bio*, *Biocoop Ștefan cel Mare*, *Agro Danubius Trading*, *LTA Mondial* și *Nasul Roșu*.

Agri Trade Summit este principalul hub de networking și analiză a pieței agricole din regiunea Balcanilor, reunind anual la București traderi globali, procesatori și fermieri pentru a discuta strategii de tranzacționare, prețuri, logistică și soluții de finanțare. În acest cadru, *Inter-Bio* a susținut necesitatea unor politici agricole adaptate realităților climatice actuale și a unei integrări mai ferme a agriculturii ecologice în strategiile comerciale naționale și europene.

„Am fost onorați să primim vizita la stand a domnului Victor Negrescu, Vicepreședinte al Parlamentului European, un susținător al promovării sectorului ecologic, acesta apreciind calitatea produselor expuse. Prezența noastră la *Agri Trade Summit* confirmă faptul că agricultura ecologică nu mai este o nișă, ci un pilon strategic al comerțului agricol modern. *Inter-Bio* continuă să sprijine membrii săi în accesarea finanțărilor *Horizon Europe* și în adaptarea la cerințele unei piețe tot mai verzi”, a mai declarat Costin Lianu.

Inter-Bio este un consorțiu format din clustere și asociații profesionale din sectorul bio, dedicat promovării agriculturii ecologice, dezvoltării lanțurilor valorice sustenabile și facilitării accesului la finanțări europene, inclusiv prin programe precum *Horizon Europe*. Prin acțiuni concrete în teren și parteneriate strategice, organizația contribuie activ la modernizarea și internaționalizarea agriculturii românești.

www.inter-bio.ro

<https://ushprobusiness.ro/transect/>

EXCELENȚĂ PEDAGOGICĂ INTERNAȚIONALĂ: Noi standarde în gestionarea programelor educaționale nonformale

● Un punct central al programului l-a constituit analiza modului în care astfel de activități pot fi planificate, coordonate și evaluate eficient, realizată de conf.univ.dr. Lăcrămioara Hurloiu și de conf.univ.dr. Sebastian Chirimbu, profesori invitați keynote din partea Universității „Spiru Haret”.

Într-un context educațional global în care metodele inovatoare și învățarea experiențială devin esențiale, municipiul Charleroi a găzduit, în format hibrid, programul „**PROGRAMME DE FORMATION INTERNATIONALE – Gestion des programmes éducatifs non formels**”, reunind **76 de participanți** – cadre didactice, profesori universitari și specialiști în educație – din **Franța, Belgia, Sudan, India, Nepal, Germania și România**.

Evenimentul a reprezentat un veritabil forum internațional de reflecție pedagogică, schimb de bune practici și consolidare a cooperării academice. Organizarea în format hibrid a permis nu doar participarea fizică a specialiștilor prezenți la Charleroi, ci și implicarea online a profesioniștilor din diferite sisteme educaționale, demonstrând că educația modernă depășește granițele geografice și barierele logistice.

În cadrul sesiunilor de lucru, participanții au subliniat că educația nonformală joacă un rol decisiv în formarea competențelor transversale – gândire critică, colaborare, creativitate și adaptabilitate – competențe indispensabile în societatea actuală. Spre deosebire de educația formală, centrată pe curriculum și evaluări standardizate, educația nonformală valorifică experiența directă, proiectele interdisciplinare și învățarea prin participare activă.

Experții prezenți au evidențiat faptul că liceele teoretice și tehnologice din întreaga lume integrează tot mai mult programe nonformale în activitatea lor: cluburi educaționale, proiecte comunitare, laboratoare practice, ateliere tematice, activități de voluntariat sau parteneriate internaționale. Aceste inițiative contribuie la dezvoltarea holistică a elevilor și la pregătirea lor pentru realitățile profesionale și sociale contemporane.

Extinderea integrării programelor nonformale în activitatea liceelor teoretice și tehnologice reprezintă una dintre cele mai semnificative transformări ale educației contemporane. Această tendință nu reflectă doar o schimbare metodologică, ci o redefinire profundă a modului în care școala își înțelege rolul în formarea tinerilor pentru societatea reală, dinamică și imprevizibilă în care vor trăi și vor munci.

În prezent, instituțiile de învățământ din întreaga lume recunosc faptul că dezvoltarea intelectuală nu poate fi separată de cea socială, emoțională și practică. De aceea, programele nonformale sunt integrate strategic în structura școlii, nu doar ca activități extracurriculare ocazionale, ci ca extensii educaționale planificate și evaluate, așa cum a arătat în intervenția avută online de reprezentantul român - doamna director prof. Cristina Andreescu de la Liceul „Nikola Tesla” (București). Ele funcționează ca laboratoare de viață, unde elevii învață prin experiență directă, asumare de responsabilități și interacțiune reală cu mediul social și profesional.

În liceele teoretice, aceste programe sprijină aprofundarea cunoștințelor prin cluburi academice, cercuri de dezbateri, proiecte interdisciplinare sau activități de cercetare pentru elevi. Prin astfel de inițiative, teoria este conectată la practică, iar elevii își dezvoltă capacitatea de analiză, argumentare și reflecție critică. În același timp, liceele tehnologice valorifică educația

nonformală prin stagii practice, ateliere aplicative, simulări profesionale, proiecte tehnice și parteneriate cu mediul economic, facilitând tranziția de la școală la piața muncii.

Un alt aspect esențial îl constituie rolul educației nonformale în dezvoltarea competențelor socio-emoționale. Activitățile de voluntariat, proiectele comunitare sau programele de leadership școlar contribuie la formarea empatiei, a spiritului civic și a capacității de colaborare – competențe din ce în ce mai apreciate de universități și angajatori. Astfel, a tras concluzia doamna prof. Mariana Rodica Tănăsescu (metodist din partea Inspectoratului Școlar al Municipiului București) „școala nu mai este doar un spațiu al transmiterii de informații, ci devine un mediu de formare integrală a personalității”.

Integrarea acestor programe presupune însă și o schimbare de paradigmă managerială. Conducerea școlilor și echipele pedagogice sunt nevoite să adopte modele flexibile de organizare, să construiască parteneriate cu instituții culturale, organizații nonguvernamentale și mediul privat, precum și să implementeze mecanisme de evaluare a impactului educațional. În acest sens, competențele de management educațional și proiectare curriculară devin indispensabile pentru cadrele didactice.

Pe termen lung, această orientare către educația nonformală contribuie la crearea unor sisteme educaționale mai adaptabile și mai apropiate de realitate. Elevii formați într-un astfel de cadru devin adulți autonomi, capabili să învețe continuu, să inoveze și să participe activ la viața societății. Prin urmare, extinderea programelor nonformale nu reprezintă o tendință trecătoare, ci o direcție strategică globală care redefineste misiunea școlii moderne.

Un punct central al programului l-a constituit analiza modului în care astfel de activități pot fi planificate, coordonate și evaluate eficient, realizată de conf.univ.dr. Lăcrămioara Hurloiu și de conf.univ.dr.

Sebastian Chirimbu, profesori invitați keynote din partea Universității „Spiru Haret”. Specialiștii prezenți de la diferite Institute de Cercetări și Studii în Educație au discutat modele de management educațional aplicate în diferite sisteme școlare, accentuând necesitatea unei structuri organizatorice clare, a unei planificări strategice și a unor indicatori de impact măsurabili.

Participanții au concluzionat că succesul programelor nonformale depinde în mare măsură de competențele manageriale ale cadrelor didactice și de sprijinul instituțional oferit de școli și autorități educaționale. În acest sens, formarea continuă a profesorilor devine o condiție esențială pentru implementarea unor proiecte educaționale relevante și sustenabile.

Totodată, așa cum a subliniat și domnul Laurent Blariaux, director adjunct IET, „managementul programelor nonformale nu mai poate fi privit ca o abilitate secundară, rezervată exclusiv coordonatorilor de proiecte sau directorilor de instituții, ci ca o competență strategică esențială pentru orice cadru didactic implicat în formarea elevilor”. Complexitatea societății actuale, caracterizată prin schimbări rapide, digitalizare accelerată și cerințe profesionale în continuă transformare, impune o regândire a rolului educatorului: acesta devine nu doar transmițător de cunoștințe, ci designer de experiențe educaționale relevante.

Gestionarea eficientă a programelor nonformale presupune un set integrat de competențe: planificare strategică, leadership educațional, management de resurse, evaluare a impactului și capacitate de colaborare interinstituțională. Profesorul sau coordonatorul trebuie să fie capabil să identifice nevoile reale ale beneficiarilor, să formuleze obiective educaționale clare, să selecteze metode adecvate și să creeze contexte de învățare autentice. În acest sens, managementul nu înseamnă doar organizare logistică, ci și viziune pedagogică și gândire sistemică.

Un element definitoriu al acestei competențe îl constituie capacitatea de adaptare. Programele nonformale funcționează într-un spațiu educațional flexibil, unde activitățile trebuie ajustate constant în funcție de feedback, de dinamica grupului și de evoluția contextului social. Astfel, managerul educațional devine un facilitator al învățării, un mediator al experiențelor și un promotor al inovării didactice.

De asemenea, managementul programelor nonformale are o dimensiune strategică deoarece influențează direct calitatea actului educațional și reputația instituției.

În prezentarea sa, doamna Jessica Belkoyaci, unul dintre organizatorii programului de formare, a subliniat faptul că școlile care implementează proiecte nonformale bine coordonate devin centre de excelență comunitară, atrag parteneriate internaționale și creează oportunități reale pentru elevi. În același timp, acestea contribuie la consolidarea profilului profesional al cadrelor didactice, oferindu-le experiențe de leadership și vizibilitate academică.

Un alt argument pentru caracterul strategic al acestei competențe este legătura directă dintre programele nonformale și dezvoltarea competențelor viitorului: gândire critică, rezolvare de probleme, creativitate, inteligență emoțională și colaborare interculturală. Aceste abilități nu pot fi cultivate eficient exclusiv prin metode tradiționale, ci necesită contexte educaționale deschise, interactive și aplicative – exact domeniul în care managementul programelor nonformale devine decisiv.

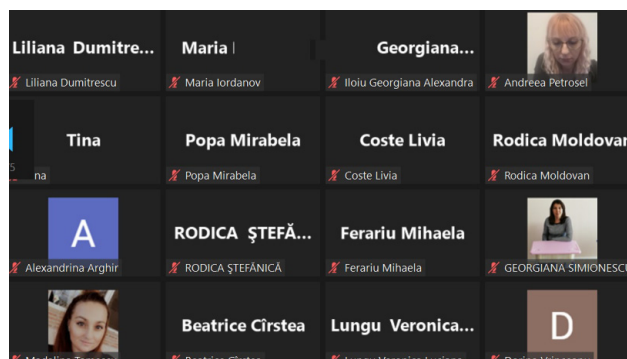
În concluzie, competența de a proiecta, coordona și evalua programe educaționale nonformale trebuie recunoscută drept una dintre competențele-cheie ale profesorului modern. Ea reprezintă nu doar un instrument profesional, ci o resursă strategică pentru transformarea școlii într-un spațiu educațional dinamic, relevant și conectat la realitățile lumii contemporane.

Cooperare internațională pentru viitorul educației

Atmosfera de colaborare și dialog intercultural a fost una dintre caracteristicile definitorii ale evenimentului. Participanții au împărtășit exemple concrete din propriile instituții, au analizat provocările comune și au propus soluții aplicabile la nivel internațional. Această diversitate de perspective a demonstrat că, indiferent de sistemul educațional, indiferent de țara de origine, obiectivul este același: formarea unor tineri competenți, responsabili și capabili să se adapteze unei lumi în continuă schimbare.

Programul internațional desfășurat la Charleroi și organizat de IET Belgium în colaborare cu APDP România, Centrul Excelenței Ilfov, Asociația Consultanților Educaționali (Belgia) și cu sprijinul AEENB (Association des Experts en Éducation Non Formelle de Belgique) a confirmat că educația nonformală nu este un complement opțional al sistemului educațional, ci un pilon esențial al formării moderne. Prin inițiative de formare internațională precum aceasta, cadrele didactice dobândesc instrumentele necesare pentru a transforma școala într-un spațiu dinamic de învățare, inovare și colaborare globală.

Conf.univ.dr. Sebastian CHIRIMBU
Facultatea de Psihologie
și Științele Educației București,
Universitatea „Spiru Haret”

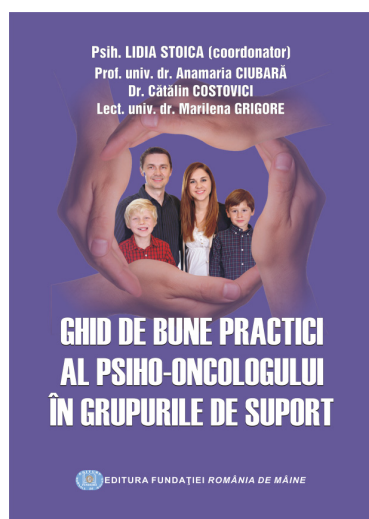

Invitație la lectură

Cercetare aplicativă, organizarea societății civile și a organismelor profesionale plus o carte apărută la Editura Fundației „România de Măine” pentru o nevoie umană profundă.

GHID DE BUNE PRACTICI AL PSIHO-ONCOLOGULUI ÎN GRUPURILE DE SUPT

La Editura Fundației „România de Măine” a fost lansată o carte destinată să ajute în momente foarte grele care pot să apară în viața unei familii: un membru este afectat de o boală necruțătoare și are nevoie de sprijin psihologic. Este vorba despre cartea „*Ghid de bune practici al psiho-oncologului în grupurile de suport*”, coordonator Lidia Stoica.

Istoricul scrierii și apariției cărții

Coordonatoarea cărții, doamna Lidia Stoica, este specialist în psihologie. S-a lovit personal de problema luptei cu boala necruțătoare numită cancer. Atunci a observat că existau specialiști psihologi de înaltă clasă dar având practică și cunoștințe de tip general. Nu era nimic nuanțat pentru a sprijini în confruntarea cu bolile incurabile, atunci când pacientul are o altă filosofie a raportului dintre viață și moarte.

Doamna Lidia Stoica a dovedit forță și a reușit să învingă teribila boală. A învățat cum trebuie acționat eficient pe plan psihologic, alături de respectarea tratamentelor primite de la medici. Ca într-un război cu un inamic puternic, a trebuit să-și valorifice toate resursele personale pentru a câștiga lupta respectivă, mai ales pe cele psihologice. După victorie a început să selecteze informațiile și s-a gândit să valorifice în cadrul profesiei lecțiile învățate din războiul purtat. Nu i-a fost nici greu, dar nici ușor.

Având la bază cunoștințele teoretice și cele practice dobândite în timpul studiilor și a activității profesionale, la care s-au adăugat

lecțiile învățate în teribila luptă cu boala, Doamna Lidia Stoica a pus bazele unei noi discipline, *psiho-oncologia*. A acționat pe toate planurile: înființare și dotare cabinet, aplicare tratamente, organizare formală specialiști din noua specializare. Astfel, aceștia dispun acum de o *asociație de profil*.

După consolidarea etapelor privind studiile aplicative și de organizare a profesiei a trecut la elaborarea *Ghidului de bune practici în domeniul psiho-oncologiei*. Acesta a văzut lumina tiparului la Editura Fundației „România de Măine”. A fost firesc să fie așa, deoarece doamna Lidia Stoica este produsul școlii de educație psihologică de la Universitatea „Spiru Haret”. Lansarea a avut loc la Târgul de carte „*Gaudeamus*” ediția decembrie 2025.

Parcursul etapelor menționate mai sus a fost validată cu ocazia lansării cărții „*Ghid de bune practici al psiho-oncologului în grupurile de suport*” prin participarea a numeroși studenți și psiho-oncologi colegi, parteneri ai doamnei Lidia Stoica. Unii dintre aceștia au avut intervenții la lansare.

De la nevoi de viață și de moarte la cărți de diseminare a științei

Dinamica apariției cărții „*Ghid de bune practici al psiho-oncologului în grupurile de suport*”, coordonată de Lidia Stoica, a respectat fluxul firesc de la o necesitate de viață și de moarte la carte de diseminare cunoștințe științifice.

Da, mai întâi este nevoia. O nevoie reală, importantă, majoră. În cazul de față era o nevoie de tipul celor de viață și de moarte. Mai exact, pe orice tip de scară a valorilor o astfel de nevoie, asistarea bolnavului oncologic, nu putea fi decât în vârful ierarhiei. Nu poate fi concepută o altă prioritate în fața acesteia.

Pe baza acestei nevoi au apărut încercările de rezolvare cu instrumentele existente la acel moment. Nu era nici vid total, dar nu existau cele mai potrivite soluții. Mai exact era un referențial valoros nivelul atins de cercetarea clinică în psihologie. Dar lipsea domeniul specializat, psihologia dedicată bolnavului oncologic.

Orice știință în procesul dezvoltării și extinderii ariei sale de investigație își generează ramuri specializate pe diferite domenii. Această axiomă este valabilă și în cazul psihologiei. Dinamica sa deosebită din secolul XX și de la începutul secolului XXI a

determinat apariția mai multor ramuri ale acestora care și-au conturat rapid obiectul de studiu. Vorbim de psihologie socială, organizațională, etc. Acum era rândul și pentru o psihologie oncologică. În contextul prezentat mai sus, doamna Lidia Stoica se numără printre pionierii din țara noastră ai acestei noi ramuri.

Conturarea domeniului nou de cercetare și definirea instrumentelor sale principale de lucru se poate realiza pe două căi principale: pornind de la realizări teoretice către zona experimentală și cea aplicativă (dezvoltare tehnologică sau inovare socială, după caz) sau invers, de la cercetări experimentale către cercetarea științifică teoretică. În cazul de față psihologia oncologică a pornit de la cazul practic la cercetare experimentală, iar acum este în faza publicării rezultatelor de etapă. Prin apariția cărții „*Ghid de bune practici al psiho-oncologului în grupurile de suport*”, cititorii interesați pot afla ce este nou în acest domeniu, sau, mai exact, care este stadiul actual al cercetărilor experimentale în psihologia oncologică.

Ce mai este de făcut? Ce va urma?

Este o întrebare firească, chiar obligatorie atunci când vorbim despre cercetare și mai ales cercetare într-un domeniu vital cum este *psihologia oncologică*. Din discuțiile de la lansarea cărții „*Ghid de bune practici al psiho-oncologului în grupurile de suport*” au apărut câteva idei furnizate de specialiști sau de potențiali beneficiari ai rezultatelor cercetării ce vor fi examinate în perioada următoare.

Personal, am formulat recomandarea de a fi extinse cercetările și în ceea ce privește membrii familiilor și apropiaților celor aflați în luptă cu problemele oncologice. Așa cum s-a menționat de vorbitorii de la lansare, terapia este eficientă dacă se îmbină toți factorii, cei medicali, psihologici și sociali. Pentru componenta socială, mai exact a mediului în care trăiește bolnavul, poate că ar trebui extinse cercetările.

Felicitări doamnei Lidia Stoica, coordonatoarea cărții „*Ghid de bune practici al psiho-oncologului în grupurile de suport*”, și coautorilor!

Conf.univ.dr. Aurelian Virgil BĂLUȚĂ
Universitatea „Spiru Haret”

Lector univ.dr. Simona MARICA ne facilitează accesul la conținutul volumului său, „*Evaluarea și diagnosticul clinic în practica psihologului: copilul și adolescentul*”, apărut la Editura Fundației „România de Măine” și lansat cu mare succes pe 6 decembrie 2025 la Târgul de carte „*Gaudeamus*”.

EVALUAREA ȘI DIAGNOSTICUL CLINIC ÎN PRACTICA PSIHOLOGULUI: COPILUL ȘI ADOLESCENTUL

„Vă aflați în fața celui mai vast și complex domeniu de investigație – psihicul uman. Sentimentul că e dificil să surprinzi sub o etichetă diagnostică această hipercomplexitate este pe deplin justificat, poate de aceea sunt mulți cei care consideră diagnosticarea un demers superficial, nepermis de simplificator și cumva umilitor.

Diagnosticul clinic înseamnă însă mai mult decât atât. Voi apela la cuvintele psihiatrei de orientare psihodinamică, Nancy McWilliams: „Obiectul unui fin proces psihodiagnostic nu este să evalueze cât de bolnav e cineva sau să determine care oameni sunt dincolo de limita a ceea ce este social definit ca normal, ci înțelegerea particularității suferinței unei persoane și a forței acesteia, pentru a contribui la alinarea celei dintâi, construind pe bazele celei din urmă.” (McWilliams, Nancy, 2014.)

Acesta este punctul de vedere care ne interesează. Omul concret din fața noastră, cu istoria sa de viață, cu vulnerabilitățile sale, dar și cu forța sa, tabloul acesta unic pe care suntem invitați să-l descifrăm. Diaagnoza nu este un act mecanic de a aduna punctele rezultate în urma aplicării diverselor scale sau chestionare, ea este mai întâi un profund act interpersonal, în cadrul căruia pacientul este invitat la un dialog cu specialistul, uneori însăși comunicarea interpersonală având un efect terapeutic.

Suferința psihică este greu de cuantificat, greu de înțeles și uneori dificil de surprins. Ea nu are, ca în medicina somatică, un determinant vizibil (precum e o plagă, de exemplu), iar în etiologia ei factorii psihologici joacă un rol important. A spune factorii psihologici nu înseamnă însă decât a emite un alt enunț extrem de general – factor psihologic poate fi orice eveniment, situație de viață, influență a unei persoane ori activități întreprinse de subiectul în cauză etc. Este vorba, întotdeauna, despre semnificația pe care individul X o atribuie respectivei situații, eveniment, persoane, de înțelesul pe care îl dă el diferitelor evenimente traversate, de efectele acestora asupra psihicului său. A ști că pacientul din fața ta a trecut recent printr-un divorț este important, dar nu ne spune totul despre actualul episod patologic traversat de individ. Divorțul poate să fi fost un trigger, poate fi determinant în apariția episodului sau nesemnificativ (căci episodul s-ar fi produs și fără intervenția acestuia).

Operând în cadrul modelului diateză – stres (Aniței, M., Craif, Mihaela, Trifu, Simona, 2010) psihologul va trebui să înțeleagă această semnificație individuală, însă aceasta se leagă, la rândul-i, de o serie de alți factori – motivațiile profunde ale subiectului, situația sa existențială actuală, scopurile spre care tinde, valorile care-i orientează comportamentul... și această privire care încearcă să asambleze, să aducă la lumină motivații profunde și istoriile de viață care ne-au constituit, această privire, deci, nu poate fi un act superficial. Ea trebuie întemeiată pe cunoașterea teoretică a dinamicii psihice și patologiei, pe experiențe trecute, masterate și integrate într-o filosofie de viață unificatoare.

Aplicarea testelor, probelor, scalelor clinice este importantă dar nu e totul. A asculta și înțelege omul din fața ta, a ști să faci din puzzle-ul de piese pe care ți le oferă un tablou al existenței și suferinței sale, a ști să îl îndrumi apoi, să-i activezi resursele, mecanismele de coping – aceasta este adevărata artă a clinicianului.

Priviți această carte ca pe un ghid care va porni de la a explica modul în care trebuie realizate observația și interviul clinic (și particularitățile acestora în cazul copiilor), va trece apoi la prezentarea principalelor condiții patologice ale copilăriei și adolescenței, oferind pentru fiecare dintre acestea indicații privind instrumentele care pot fi folosite în evaluarea și descrierea (uneori, pe larg) a instrumentelor ce pot fi utilizate.

Cum este vorba doar despre un ghid, nu vor fi trecute toate instrumentele la care puteți apela. Există acum, pe piață, cu licență, o mare varietate de instrumente – scale clinice, baterii de teste, chestionare diverse, adresate doar psihologilor acreditați. Pe măsură ce veți avansa cu practica clinică, vă veți îmbogăți biblioteca de probe, dar pentru început, vă ghidez în a alege câteva dintre cele mai cunoscute/folosite/accesibile vouă instrumente.

Întrucât nu puteți face o evaluare decât în baza unor criterii diagnostice, iar medicii uzează de clasificarea DSM V (2013) sau ICD (X), pentru acele condiții patologice pe care le-am considerat a fi cel mai probabil de întâlnit în practica voastră am inclus și criteriile DSM corespunzătoare.

Fiecare capitol va include și o vinieta clinică, spre ilustrare. Luați în considerare faptul că, realitatea este extrem de diversă în cazul oricărei tulburări, astfel încât deși criteriile diagnostice sunt îndeplinite, doi copii cu același diagnostic au profile diferite, un pattern individual de disfuncții și puncte forte, deci nu luați vinieta clinică decât cu titlu de exemplu.

Dacă în medicina somatică se spune că nu există boli, ci bolnavi, cu atât mai mult în ceea ce privește psihicul, mai ales la un organism aflat în dezvoltare, judecați fiecare caz, fiecare prognostic și recomandare ca fiind unice.

Acest ghid se adresează, în primul rând, psihologilor clinicieni aflați în formare. De aceea, consider necesar să le fac cunoscute atribuțiile și competențele pe care un psiholog cu această specializare le poate avea. Conform Colegiului Psihologilor din România, **psihologul atestat în Psihologia clinică** are următoarele **competențe** (cf. www.copsi.ro):

• **1. Diagnostic și evaluare clinică:** • (a) investigarea și psihodiagnosticul tulburărilor psihice și al altor condiții de patologie care implică în etiopatogeneza mecanisme psihologice; • (b) evaluarea stării de sănătate mentală, în limita competenței psihologului, că precondiție pentru desfășurarea unor activități care impun prin lege examinare psihologică (de exemplu, testarea profesorilor, a funcționarilor publici etc.); • (c) evaluare cognitivă și neuropsihologică; • (d) evaluare comportamentală; • (e) evaluare subiectiv-emoțională; • (g) evaluarea personalității și a mecanismelor

de coping/adaptare/defensive; • (h) evaluarea unor aspecte psihologice specifice cuplului, familiei sau altor grupuri; • (i) evaluarea contextului familial, profesional, social, economic, cultural în care se manifestă problemele psihologice; • (j) evaluarea gradului de discernământ al persoanelor; • (k) evaluarea dezvoltării psihologice; • (l) alte evaluări în situații care implică componente psihologice.

• **2. Intervenție/asistență psihologică ce va cuprinde cel puțin trei dintre următoarele componente:**

• (a) educație pentru sănătate, promovarea sănătății și a unui stil de viață sănătos (ex. prin prevenție primară și secundară); • (b) intervenții specifice pentru persoanele cu nevoi speciale [aria psihopedagogiei speciale în condiții de psihopatologie (ex. logopedie)]; • (c) consiliere și terapie suportivă; • (d) consilierea în situații de criză și asistența bolnavilor terminali; • optimizare și dezvoltare personală, autocunoaștere; • (f) terapii de scurtă durată focalizate pe problemă, prevenție terțiară, recuperare și reeducare (individuale, de grup, cuplu și familie); • (g) terapii standard de relaxare și sugestive; • (h) consiliere (ex. prin tehnici comportamentale) specifică obiectivelor medicale (ex. creșterea aderenței la tratament, modificarea stilului de viață, pregătire preoperatorie, prevenție terțiară în cadrul bolilor cronice etc.); • (i) managementul conflictului, mediere și negociere.

• **3. Cercetare:** • (a) poate participa la sau inițiază activități de cercetare în cadrul definit de competențele sale.

• **4. Educație și training (formare profesională):** • (a) poate organiza workshopuri în cadrul definit de competențele sale.

Observăm că primul loc în activitatea noastră este ocupat de diagnosticul și evaluarea clinică, dar că atribuțiile clinicianului sunt mult mai largi de atât, referindu-se și la intervenția și asistența psihologică, cercetare, educație și training.

Întrucât acesta este un ghid pentru evaluare și psihodiagnostic, cu trimiteri doar punctuale la intervenții specifice, vom detalia în primul capitol noțiunile generale care privesc evaluarea și diagnosticul psihologic.

Observați că subtitlul cărții se referă la copil și adolescent. Cărții de față îi va urma una dedicată *psihodiagnosticului și evaluării clinice la adult*.”

VITRALII

Drepturi la butonieră

Există o întrebare care bântuie tânăra și etern fragila noastră democrație: când s-au transformat drepturile politicianului – un simplu cetățean, la urma urmei – în privilegii? Și, mai ales, în ce clipă misiunea lui, aceea de a veghea ca drepturile noastre să fie păstrate la loc sigur, ca borcanele cu murături în pivniță, este înlocuită de un permanent Black Friday? Teoretic, politicianul este un cetățean temporar înălțat pe un scaun mai moale. Practic, după câteva luni, scaunul prinde viață și începe să-i scârțâie la ureche: „Nu mă părăsi, al tău sunt pe veci!” Din acest punct se declanșează metamorfoza. Dreptul de a avea opinie devine dreptul de a avea ultimul cuvânt. Dreptul la respect devine dreptul la osanale și plecaciuni. Dreptul la protecție devine coloană oficială cu girofar, chiar și până la piață, pentru două legături de pătrunjel și o poză de propagandă cu precupeața. I s-a spus că este „în serviciul public”, el a înțeles că asta înseamnă all-inclusive. Desigur, politicianul e și el om. Poate merge la șpriț cu băieții. Poate avea o amantă. Poate chiar să fredoneze hituri pop la karaoke. Democrația nu are nevoie de sfinți, ci de limite. Problema nu e șprițul în sine, doar să nu te urci la volan după câteva pahare, și să nu confunzi slăbiciunea pentru frumos cu organigrama vreunei instituții cu nume încălțit și atribuții incerte în vârful căreia îți plasezi aleasa inimii – fostă lucrătoare în domeniul modei sau al alimentației publice, care și-a descoperit peste noapte vocația pentru management strategic.

De aici încolo, întrebarea inițială capătă un aer personal. Pentru că privilegiul politicianului nu e o anomalie meteorologică. Nu cade din cer. E plantat și udat la rădăcină. Prin vot urmat de ignoranță. E consecința încăpățănării de a nu căsca bine ochii înainte de a plesni ștampila pe un anume dreptunghi. De fapt, pe oricare dintre dreptunghiuri. Politicianul n-ar trebui să aparțină pe durata mandatului. Nu în sensul mistic, al sacrificiului, doar în banalul sens al responsabilității. Dacă te afli în serviciul semenilor, drepturile tale nu pot fi cu o treaptă mai sus decât ale lor. Nu poți predica austeritatea dintr-un fotoliu cu masaj. Nu poți invoca meritocrația în timp ce completezi CV-ul iubitei din pixul funcției și apoi îl vârî cu de-a sila pe gâtul șefului. Și totuși, spectacolul continuă. De fiecare dată când confundăm reprezentarea cu dreptul divin, când tratăm votul ca pe un tic nervos de duminică, drepturile celor aleși prind aripi. Și acum, din nou, partea practică: cum îi scoți din cap politicianului ideea că deciziile sale sunt extensii ale confortului personal? Cum îi explici că funcția pe care, vremelnic, o deține nu e abonament VIP la realitate, ci un contract de muncă în care fișa postului exclude moftul, aroganța, disprețul, combinațiile financiare? În primul rând, trebuie să-i redefinești vocabularul. „Mi se cuvine” înseamnă, de fapt, „mi s-a încredințat”. Iar „decizie” nu se traduce prin „ce-mi trece mie prin cap la cafeaua de dimineață”, ci „ce le-am promis oamenilor că voi face când dau cheia seifului cu bani și proiecte de viitor”. Prin „datorie” ar trebui să înțelegem onoare și ardere. Combustie morală. Un fel de foc controlat care te ține treaz noaptea. Datoria ca fetiș – dar un fetiș al devotamentului, nu al mobilierului ergonomic. Poate că soluția nu e să le cerem politicianilor să fie îngeri. Doar să le reamintim că misiunea lor nu e să-și lărgească drepturile, ci să le apere pe ale noastre. Că șprițul e o afacere privată, dar volanul mașinii în care ne-am imbarcat cu toții e o chestiune publică și trebuie manevrat cu mintea limpede. În fond, nu le cerem să fie martiri. Vrem doar să înțeleagă că atunci când au ridicat mâna și au strigat din rărunchi „jur”, n-au jurat pe drepturile lor, ci pe ale noastre. Iar dacă datoria nu arde în ei, la următoarele alegeri, când ștampila, acest mic obiect de birotică se va transforma în instrument de igienă democratică, floarea purtată elegant la butonieră în timpul campaniei electorale se va ofili copleșită de infatuare, minciună, demagogie.

Dragoș CIOCĂZAN

Proiect educațional la Muzeul Național al Bucovinei din Suceava

„Podoabe și veșminte în Moldova medievală”

Printr-o idee minunată, Muzeul Național al Bucovinei prezintă proiectul educațional „Podoabe și veșminte în Moldova medievală”, oferind tuturor vizitatorilor ocazia de a explora modelele vestimentare și bijuteriile specifice secolelor XV–XVII. Expoziția include piese descoperite în morminte istorice și colecții de textile și podoabe medievale restaurate, evidențiind statutul social și rafinamentul artistic al vremii. Activitățile sunt destinate publicului larg, dar și elevilor și cadrelor didactice, fiind finanțate de Consiliul Județean Suceava. Astfel lumea fascinantă a podoabelor și veșmintelor din Moldova medievală va fi dezvăluită la Muzeul de Istorie Suceava. Cum se îmbrăcau boierii, domnii, domnițele, dregătorii și curtenii Moldovei medievale? Ce veșminte și ce bijuterii defineau statutul, gustul și rafinamentul epocii? Răspunsurile la aceste întrebări vor prinde viață la Muzeul de Istorie Suceava, într-un demers cultural care aduce trecutul mai aproape de publicul de astăzi, invitând publicul să descopere lumea fascinantă a modei medievale, alături de specialiștii muzeului. Participanții vor asculta poveștile modei din Evul Mediu și vor admira veșminte și bijuterii medievale restaurate în Bucovina, adevărate mărturii ale rafinamentului artistic și ale statutului social: rochii, cămăși, marames, bonete, pantofi, brăie, anterie colorate, precum și ace de păr și de voal, inele și cercei. Aceste obiecte reprezintă importante izvoare istorice care au stat la baza studiilor privind evoluția vestimentației în Moldova medievală. O parte dintre piesele expuse provin din descoperiri arheologice sistematice realizate în morminte de la bisericile „Sf. Ioan Botezătorul” din Siret, Mirăuți din Suceava, Mănăstirea Probota, Biserica „Sfântul Nicolae” Bălinești. Ele se încadrează în două mari categorii: veșminte și obiecte asociate ritualului funerar, oferind o perspectivă complexă asupra vieții și mentalităților epocii.

Publicul va fi impresionat de frumusețea și unicitatea pieselor vestimentare din colecția de textile arheologice a Muzeului

pe parcursul anului cu programare

Vrei să afli mai multe despre lumea fascinantă a podoabelor și veșmintelor din perioada medievală? Vino la MUZEUL DE ISTORIE SUCEAVA, unde, împreună cu specialiștii noștri, afli informații captivante și vezi veșminte și bijuterii medievale restaurate în Bucovina! Informații și programare la telefon 0230 2 10499, intercom 316 sau 0747437753.

Consiliul Județean Suceava | Muzeul Național al Bucovinei | Muzeul de Istorie Suceava

Național al Bucovinei, precum și de detaliile legate de materialele prețioase folosite: brocart, mătase, mătase decorată cu fir de argint aurit, dantelă din fir de argint aurit, catifea de mătase broșată cu aur. De asemenea, vor fi prezentate tehnicile de coasere și brodare specifice perioadei medievală, cu fir de aur sau argint. Experiența este completată de prezentarea podoabelor medievale din colecția de numismatică a muzeului, realizate din aur și argint, unele cu pietre semiprețioase, folosind tehnici tradiționale precum turnarea „à cire perdué”, cizelarea, gravarea, trefilarea, granulația, ciocănirea, sudarea, aurirea, filigranul și decuparea. Pentru a pătrunde în lumea podoabelor și veșmintelor medievale, cadrele didactice sunt invitate să solicite informații și programări pentru grupurile de elevi. Proiectul de educație muzeală se va derula pe întreg parcursul anului școlar 2026, fiind finanțat de Consiliul Județean Suceava.

George V. GRIGORE

Surse: muzeulbucovinei.ro; stirisuceava.net; glasulsucevei.ro; crainou.ro;

Invitații în lumea artelor plastice

Corina SCHRÖDER, o pictoriță extrem de talentată

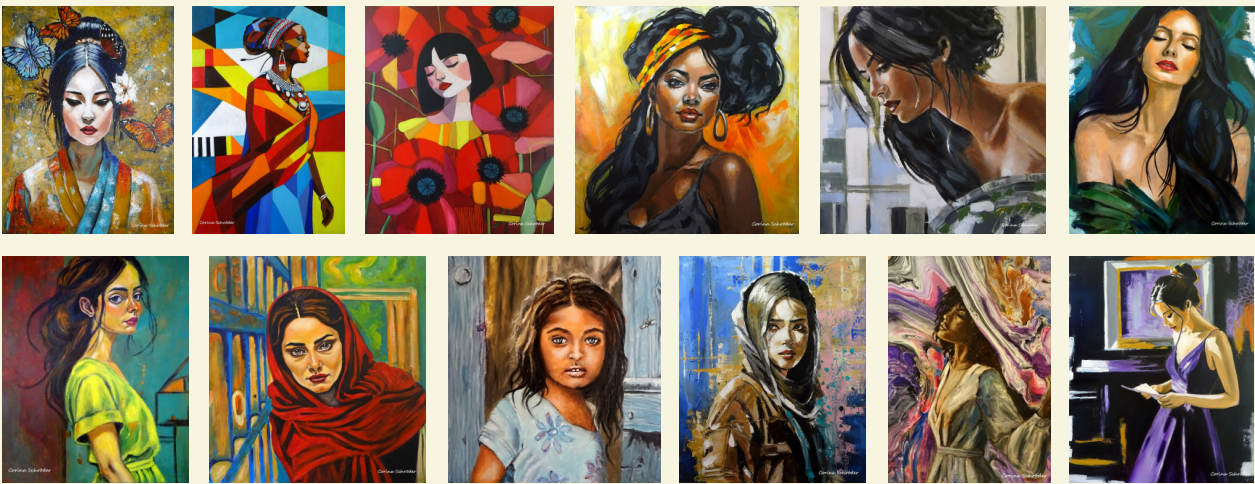
Scriu aceste rânduri înaintea zorilor din 16 februarie, scriu despre fascinanta lume a picturii și a slujitorilor săi. Am ales pentru această zi specială, un pictor excepțional.

– Vă rugăm să vă prezentați pentru cei care nu vă cunosc...

– Sunt Corina Mădălina Schröder. M-am născut la Timișoara, în 1969, și am crescut în Satu Mare. Am plecat în Germania la vârsta de 43 de ani. Am locuit și lucrat acolo în Bad Säckingen am Rhein până în 2023. Apropierea directă de granița cu Elveția, locația centrală în Europa și diversitatea oamenilor de acolo mi-au dat multe influențe creative și așa am pictat într-un mod foarte modern și plin de viață și am putut să-mi prezint picturile în multe expoziții, în Germania, Belgia, Italia și Elveția. În iunie 2023 m-am mutat împreună cu soțul meu în frumoasa și însorita Spania, la Benijofar, la sud de Alicante. Aici, puternic influențată de minunata și nesfârșita mare, de lumina, de prietenia oamenilor și de atmosfera mediteraneană, pasiunea mea pentru pictură a primit noi impulsuri. Iubesc pictura. Încă de când eram copil, eram fascinată de folosirea creionului și a pensulei. Mereu am mers înainte cu curaj, am învățat multe și talentul meu artistic s-a născut în mine prin mama mea, care a fost pictoriță și profesoară de artă. Îmi place designul individual și astăzi, în special pictura expresivă. Mai ales în vremurile rapide de azi, în care oamenii se grăbesc să evalueze și să comenteze dur, găsesc că este deosebit de important să mă pot răsfăța calm în bucuria propriei creativități. Fără „corect sau greșit”, ci doar EU...

– Minunat ați scris...Revenim. Care este bilanțul dumneavoastră artistic pe anul 2025?

– În 2025, practica mea artistică figurativă s-a concentrat asupra relației dintre figură, spațiu și tensiunea emoțională care se creează între ele. Figura umană a rămas un punct central al cercetării mele, nu ca reprezentare descriptivă, ci ca prezență – uneori fragilă, alteori tensionată. Temele

recurente din lucrările acestui an – izolarea, tăcerea, relația dintre corp și spațiul care îl înconjoară – funcționează ca reveniri necesare, nu ca repetiții. Din punct de vedere formal, anul 2025 a adus o economie a mijloacelor și o mai mare rigoare a privirii. Am urmărit o expresie figurativă concentrată, în care fiecare intervenție să fie justificată, iar excesul eliminat. Pictura rămâne pentru mine un spațiu de reflecție și confruntare, nu de narațiune explicită. Acest an marchează o etapă de consolidare a demersului meu figurativ și deschide direcții clare pentru dezvoltările viitoare.

– Felicitări! Ce vă doriți pentru 2026?

– Pentru 2026, din punct de vedere artistic, îmi doresc: continuitate cu mai multă claritate: să aprofundez direcțiile începute, fără graba de a le închide sau de a le explica excesiv; mai multă răbdare cu procesul și cu timpii lui reali; o relație mai directă cu figura: să merg mai departe în explorarea prezenței umane, cu mai mult curaj în simplificare și în asumarea vulnerabilității imaginii; mai mult risc asumat: să ies deliberat din zonele de confort formal și tematic, chiar cu prețul unor lucrări instabile sau incomode; o practică mai concentrată: mai puține lucrări, dar mai bine sedimentate; mai mult timp petrecut cu fiecare imagine.

Dialog: cu spațiul expozițional, cu alți artiști, cu privitorul. Îmi doresc ca lucrările să fie întâlnite, nu doar privite.

– Vă rugăm să adresați un mesaj pentru oamenii care vă admiră tablourile.

– Vă mulțumesc pentru timpul, atenția și sensibilitatea cu care priviți lucrările mele, fie în spațiul real al expozițiilor, fie în spațiul infinit al internetului. Fiecare privire, fiecare reacție tăcută sau exprimată dă un sens suplimentar picturii și o scoate din singurătatea atelierului. Lucrările mele nu oferă răspunsuri clare, ci invită la o întâlnire și, poate, la o pauză de reflecție. Faptul că ele sunt primite, interpretate și purtate mai departe prin privirea dumneavoastră este esențial pentru existența lor. Vă sunt recunoscătoare pentru această formă de dialog, uneori invizibilă, dar profundă, care face ca pictura să rămână vie dincolo de suprafața pânzei.

– Să vedem câteva lucrări pe care le semnați... Concluzia? Cu adevărat foarte frumoase. Figura feminină, a fetelor, se află mereu în centrul atenției. Relațiile corp – spațiu, culori – forme, pictor – privitor sunt mereu în centrul atenției.

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadesaculturalasisportiva.wordpress.com>

Calitatea justiției – indicator al democrației.

KRITARHIA (II)

Motto: „...and justice for all” / „...și justiție pentru toți”

– ultimele cuvinte din „Jurământul de loialitate al S.U.A.” / „U.S. Pledge of allegiance”

(Urmare din numărul 1171)

Florin MACIU

Încărcați cu opinii negative despre funcționarea justiției la sfârșitul mileniului II, ne gândim să survolăm puțin și începutul mileniului III, să vedem cum stau lucrurile. Nu putem să trecem cu vederea nici teoria pe care o susțin unii, chiar la modul serios: *justiția nu se obține pe lumea aceasta*, cu continuările de rigoare. Aici ne considerăm pierduți, dar încercăm să înțelegem ceva de la detectivul Hieronymus „Harry” Bosch, erou de romane polițiste și seriale TV, creat de scriitorul Michael Connelly. Acesta din urmă este faimos în întreaga lume, cărțile lui au fost vândute în multe zeci de milioane de exemplare și traduse în câteva zeci de limbi.

Prezentăm un scurt dialog, extras dintr-un episod în care detectivul poartă o discuție despre moartea violentă a unor copii, cu medicul legist cu care colaborează.

Bosch: Pot să vă întreb ceva?

- Desigur.

- Mi-ați spus atunci, când ne uitam la oasele rupte ale lui Arthur (un băiețel ucis)...

- Câte a îndurat acel copil în viața lui scurtă!

- Ați spus că, undeva, trebuie să existe o lume mai bună. Altfel, nu ați putea continua să vă faceți treaba.

- Da. Așa este.

- Încă mai credeți într-o lume mai bună?

- Mă tem că sunt într-o plină criză în ceea ce privește credința. Un cancer al sufletului.

- Cunoosc sentimentul.

Medicul legist: Tu mi-ai spus atunci că nu crezi într-o lume mai bună, doar în justiția de pe lumea asta.

- Îmi amintesc.

- Încă mai crezi asta?

- Dacă mai cred că există justiție?

- În această lume. Pentru Sonia Hernandez (o fetiță care și-a pierdut viața).

Bosch (după o pauză): Juriul încă deliberază.

Deviza detectivului Harry Bosch legată de justiție este „everybody counts or nobody counts” ceea ce s-ar traduce prin „dacă nu dăm aceeași importanță tuturor, atunci să nu dăm nimănui” sau, altfel spus, „justiția este egală pentru toți”, ca în Constituția României. Această formulă sacră presupunea că fiecare victimă merită același nivel de implicare a justiției, fără a se lua în considerare statutul social, trecutul sau dificultatea cazului. Realitatea îi arăta, însă, că cei puternici beneficiau din plin de regulile de protecție care, totuși, nu funcționau și în cazul marginalizaților, paria societății.

Una peste alta, nici în aceste zile justiția nu este mai bine văzută, iar Bosch nu înghite înțelegerea făcute de stat cu criminali abominabili care, însă, dau informații anchetatorilor sau deciziile luate de persoane mult mai bine plasate în ierarhie, care se mulțumesc cu mici victorii în lupta cu infractorii, în loc să se mobilizeze și să ducă lupta până la capăt. Așa merg lucrurile, explică el celor apropiați victimelor.

Când este vorba despre artă, păstrând proporțiile în ceea ce privește posibilitățile de a face cunoscute în întreaga lume realizările noastre, românii dau expresie aceluiași sentimente de lipsă de încredere în sistemul judiciar.

În 2015, apare filmul „De ce eu?”, în regia lui Tudor Giurgiu, inspirat de cazul real și tragic al unui procuror; filmul explorează corupția sistemică din România de la începutul anilor 2000 și, ca gen, se înscrie la capitolul thriller politic și dramă socială. Nici o surpriză că mesajul principal al filmului este o critică dură la adresa unui sistem justițiar capturat de corupție și interese politice. Cei idealști care încearcă să lupte din interior sunt înlăturați de un mecanism inexorabil.

Ideea cu care rămânem după vizionare este că sistemul judiciar funcționează adesea ca un instrument al celor aflați la putere și apare ca imposibil de reformat. Rezultatul – o dreptate extrem de fragilă.

Potrivit Constituției României art. 132 Statutul procurorilor alin (1), procurorii își desfășoară activitatea conform principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului Justiției. Numai că, în locul controlului ierarhic onest, aici se manifestă un presing agresiv și canalizat pe o anumită soluție, exercitat de superiori, dar și din alte direcții. La astfel de imbalduri, executații trebuie să reacționeze întocmai și cu eficacitate. Altfel, elementele neconforme ale sistemului trebuie extirpate, pentru ca acesta să-și protejeze interesele necurate.

Cititorii vor întreba ce legătură are kritarhia, așa cum am definit-o la începutul articolului, cu faptul că funcționarea sistemelor judiciare lasă de dorit, că acestea sunt mai mult sau mai puțin corupte, influențate de interese politice și economice, deturnate de la menirea lor. La urma urmei, acolo unde sunt oameni, invariabil există și greșeli.

Există mai multe categorii de erori. Cele mai multe greșeli se produc fără intenție și pot fi rezultatul supraîncărcării magistraților cu dosare, unele foarte stufoase. Pot exista dosare care conțin inadvertențe ori care prezintă numai jumătăți de adevăr, piste false, bănuieli fără fundament temeinic, probe obținute nelegal, dialoguri redactate cu deficiențe, expertize deficitare, mărturii false, elemente incerte, neconcludente, altele fără legătură sau semnificație etc. Și cel mai pregătit și de bună credință magistrat poate să adopte o soluție improprie. Ceva important poate fi omis, lucruri banale pot fi supraestimate, atenția și vigilența pot să scadă fără să îți dai seama sau, pur și simplu, avocatul nu este în formă pentru a exploata orice sursă de apărare sau procurorul are convingeri molipsitoare, dar care nu corespund realității. Variantele sunt multiple.

Alteori, prevederile legale sunt așa de încălcate încât nu se poate înțelege ce intenție a avut legiuitorul. Se face interpretarea textului, dar nimeni nu garantează că se identifică la perfecție voința celui care a scris legea. Nu mai contează ce a voit acesta, ci ceea ce a rămas scris. Se ajunge la lămurirea unor chestiuni de drept, dar, până atunci, se pot adopta și hotărâri definitive contradictorii.

În alte spețe, nu se regăsește în legislație o normă care să se potrivească cu faptele judecate. Există cazuri când prevederi legale sunt declarate neconstituționale, iar legiuitorul întârzie cu înlocuirea lor.

Înțelegem toate acestea și considerăm că multe greșeli sunt nedorite, dar naturale, de aceea avem în legislație și recursul în interesul legii, pe care nu o să-l descriem acum.

Există, totuși, și soluții adoptate în neconcordanță cu legea, care iese suspiciuni. Aici, de obicei, nu mai găsești judecătorului nicio scuză, fiindcă, plecând de la premisa că stăpânește materia și are și o oarecare experiență, te așteptai, fără dubii, la alt rezultat. Am putea spune că, în mod deliberat, judecătorul s-a abătut de la legea în fața căreia răspunde.

La aceste situații ne referim. Când judecătorul face el legea lui și o aplică urmărind, poate, și un anume scop. În acest caz, se încurcă rolul puterilor în stat, iar statul de drept, prevăzut la art. 1 Statul român alin. (3) din legea fundamentală, este subminat. Aceste împrejurări pot constitui nuanțe de kritarhie.

În cartea intitulată „Regimul juridic al contravențiilor”, publicată în 2019 la Editura Fundației „România de Măine”, găsim un subcapitol care se cheamă „Instanța de judecată – mai presus de lege?” Redăm un extras.

„O speță foarte interesantă este aceea în care, ca urmare a săvârșirii unei contravenții, contravenientului, șofer, i se aplică o amendă, ca sancțiune principală, iar potrivit legii, trebuie aplicată și pedeapsa complementară a suspendării permisului de conducere. În acest caz, chiar dacă ar dori, agentul constatare nu poate să treacă peste aplicarea sancțiunii complementare, întrucât ea este prevăzută de lege și are caracter imperativ. Poate, în schimb, instanța de judecată să anuleze

pedeapsa complementară, chiar dacă legea dispune obligația de se recurge la o asemenea sancțiune?...

Unele instanțe de judecată au hotărât să anuleze pedeapsa complementară a suspendării permisului de conducere, chiar dacă legea dispune obligativitatea acestei măsuri. Iată cam care ar fi argumentele pentru anularea acestei măsuri:

- principiul de drept qui potest plus, potest minus. Dacă instanța poate hotărî asupra sancțiunii principale, atunci poate să facă același lucru și referitor la sancțiunea complementară;

- sancțiunea complementară trebuie să aibă un rol preventiv, iar suspendarea permisului de conducere are un caracter eminamente sancționator;

- șoferul contravenient are copil minor în întreținere și își câștigă existența din șofat;

- contravenientul a recunoscut fapta, chiar dacă inițial a negat;

- instanța trebuie să se pronunțe și asupra măsurii suspendării, întrucât art. 21 din legea fundamentală prevede că “(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime” și “(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept”;

- CEDO, în cauză Le Compte, Van Leuven și De Meyre c. Belgiei, a stabilit că sancțiunea trebuie să fie proporțională cu fapta săvârșită, altfel este afectat dreptul la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului;

- prevederile art. 20 din Constituția României obligau instanța să dea prioritate Convenției.

Referitor la soliditatea argumentelor nu avem ce comenta. Unele sunt unanim acceptate, altele sunt juste, dar nu au legătură cu aplicarea fermă și corectă a legii. Care este relația între aceste afirmații și raționamente și soluția dată împotriva legii ne scapă, dacă rămânem în aria dreptului. Dacă o părăsim, nu putem decât să fim de acord că un scop nobil scuză mijloacele. Sancțiunea complementară aducea contravenientului un prejudiciu material mai mare decât pedeapsa principală, deoarece acesta nu primea salariu atât timp cât avea suspendat permisul de conducere. Poate că și legea, în prezent, nu este scrisă, întotdeauna, logic. Așa că avem motive să bănuim că s-a ignorat principiul „dura lex sed lex”, pe care nu îl mai traducem. Reamintim că pentru controlul constituționalității unei legi avem Curtea Constituțională, instanțele judecătorești având, în acest domeniu, doar posibilitatea de a admite excepțiile de neconstituționalitate ridicate în fața lor.

În altă ordine de idei, am rămas impresionați văzând că, printre motivele luării hotărârii de anulare a suspendării permisului de conducere, figurează și cazuistica CEDO. Ne uităm și noi peste cauza invocată. Acolo, Consiliul Ordinului Medicilor al Provinciei Flandra de Vest (asociație medicală), cu sediul în Bruges, a hotărât suspendarea dreptului domnului Le Compte de a practica medicina timp de șase luni. Pentru a face scurtă o lungă poveste, vedeți la subsol adevăratul motiv pentru care i s-a dat dreptate lui Le Compte, iar acesta nu a avut dreptul la un proces echitabil (cazul reclamanților nu a fost dezbătut de un tribunal competent). ”

Așa cum am spus, în aceste cauze, instanțele au eludat legea pentru a atinge un scop generos, mărinimos: asigurarea subzistenței unor familii. Reținem, totuși că judecătorii, într-un elan de binefacere, s-au ridicat puțin deasupra legii. Nu i-a blamat nimeni și nu o facem nici noi.

Există și cazuri de ignorare a dreptului, în care, în opinia noastră, de la baza hotărârilor adoptate lipsește vreun obiectiv grandios. Dimpotrivă, noi considerăm că au fost puși într-o poziție avantajoasă potențiali infractori. Cazuistica invocată se referă la fapte petrecute înaintea intrării României în Uniunea Europeană și nu o vom descrie amănunțit. S-a ignorat, atunci, un principiu destul de cunoscut în drept, care a fost

înverdat instanței din timp: „penalul ține în loc civilul”. Principiul se aplică atunci când există o legătură directă între fapta penală și prejudiciul civil, este bazat pe o logică elementară și foarte cunoscut.

Fără să insistăm, menționăm că dacă un furnizor al unui anumit material este investigat pentru dare de mită sau fraudă, contractele subsecvente sunt blocate, iar procesele în instanța civilă pentru plata facturilor sau penalități sunt suspendate până la finalizarea anchetei penale.

În primă instanță, cei investiți de statul român să facă dreptate, au decis, cu nonșalanță, că nu trebuie făcută o legătură între cercetarea penală și anumite pretenții de recuperare a unor prejudicii, care făceau obiectul unui dosar civil, deși relația de dependență era extrem de clară, fiind vorba despre aceeași faptă. Astfel, procesul civil s-ar fi terminat mai repede iar învinuții ar fi plecat cu buzunarele pline, urmând ca, ulterior, să se determine că statul a fost fraudat.

În asemenea situații, te simți ca și când cineva îți trage brusc și cu o putere incredibilă covorul de sub picioare. Simți că tot ce ai învățat tu și colegii tăi s-a năruit. Cine să te mai înțeleagă dacă specialistul statului, care se bucură de prezumpția de imparțialitate și corectitudine, îți explică cât de greșit gândești?

Se pare că instanțele superioare nu au păstrat această atitudine, dar abordarea primei instanțe nu se șterge din memorie cu ușurință. Îți dai seama că mai ai multe de învățat, lucruri care nu sunt scrise în manuale. Și aici sunt aspecte de kritarhie. Judecătorul, nu se știe din ce motiv, plutește deasupra legii și, mai rău, pare că îi favorizează pe cei care doreau să vândă o marfă neconformă, în urma semnării unor contracte viciate. Așa cum am mai spus, dacă instanțele de judecată se substituie autorității legiuitoare, statul de drept nu numai că este în pericol, dar este pus și sub semnul întrebării.

Trecem la un caz care privește, probabil, multe mii de cetățeni cărora, prin lege, li s-a promis un drept de care nu au ajuns nici acum să se bucure, întrucât punerea în aplicare a prevederilor legale a fost suspendată de la an la an, după care acestea au fost abrogate.

Într-o speță similară, Înalta Curte de Casație și Justiție, sesizată cu un recurs în interesul legii, s-a pronunțat prin Decizia numărul XXIII din 12 decembrie 2005 și a dat dreptate celor cărora li se suspendase dreptul (întâmplător, magistrați și personalul auxiliar). Iată ce elocvent se exprimă curtea: „Din moment ce printr-o lege anterioară s-a conferit dreptul ..., iar acesta a încetat să mai fie prevăzut doar după trecerea a 2 ani, în care s-a suspendat aplicarea lui, nu se poate considera că acel drept nu a existat în perioada respectivă deoarece s-ar încălca principiul constituțional care garantează realizarea drepturilor acordate.

Ca urmare, pentru ca un drept prevăzut să nu devină doar o obligație lipsită de conținut, redusă la nudum jus, ceea ce ar constitui o îngrădire nelegitimă a exercitării lui, un atare drept nu poate fi considerat că nu a existat în perioada celor 2 ani, pentru care exercițiul lui a fost suspendat, iar nu înlăturat. Altfel, s-ar ajunge la situația ca un drept patrimonial, a cărui existență este recunoscută, să fie vidat de substanța sa și, practic, să devină lipsit de orice valoare.

De aceea, respectarea principiului încrederii în statul de drept, care implică asigurarea aplicării legilor adoptate în spiritul și litera lor, concomitent cu eliminarea oricărei tendințe de reglementare a unor situații juridice fictive, face necesar ca titularii drepturilor recunoscute să nu poată fi obstaculați de a se bucura efectiv de acestea pentru perioada în care au fost prevăzute de lege.”

Ca să priceapă toată lumea, mai există și alte fraze. Selectăm numai una. „A considera altfel ar însemna să se prelungească valabilitatea dispoziției de suspendare a aplicării unui text de lege și după abrogarea lui ceea ce ar fi de neconceput și inadmisibil.” (Va urma)

Tradiții

De la Zilele Babei Dochia la Bunavestire

Legenda spune că Soarele – sătul de atâta iernat, a încercat să fugă spre miazăzi, spre căldură. Și ca să poată evada pe poarta cerului, a pus câte o babă pe cei nouă cai ai caleștii sale, știind că acestea sunt „mai rele decât diavolul” și o să gonească caii de o să scoată sufletele din ei. Trecură astfel ca vântul de poarta Raiului, unde păzitorul ei – Sân Toader, înghețat de frigul iernii, a băgat de seamă prea târziu ce s-a întâmplat. Speriat, el a fugit în grajdurile cerului, a luat nouă bidivii puternici, a pus nouă moși să-i încălece și a pornit în urmărirea Soarelui. Au căutat ei opt zile, dar i-au pierdut urma – căci babele afurisite mâneau caii de se zdruncina cerul, lăsând să cadă pe Pământ ninsoare și viscol – prăpăd, nu alta, iar moșii, mai blânzi și mai domoli, nu se puteau pune cu ele... A noua zi însă, moșul Alexe i-a dat de urmă, și împreună cu ceilalți moși, au pornit să-l prindă pentru a-l obliga să meargă pe drumul lui ceresc, lăsat de Dumnezeu. Și-n ziua când au găsit Soarele, Pământul cu vietățile lui s-a trezit la viață. „Și de aceea de la zilele Babei Dochia, cea mai strașnică babă, sunt nouă zile până la Sân Toader și de la Sân Toader – nouă zile până la Alexe – omul lui Dumnezeu și de la Alexe – nouă zile până la Bunavestire”. (Marcel Olinescu - „Mitologia românească”).

Mărțișorul reprezintă o tradiție românească ce datează din cele mai vechi timpuri. Firele – de lână, de ață, de mătase – alb și roșu sunt împletite împreună. Odinioară, de ele se atârna un ban de aur sau de argint, a cărui strălucire evoca lumina soarelui. Simbolistica mărțișorului cunoaște diverse interpretări, cea mai răspândită fiind bazată pe faptul că, în folclorul nostru, anotimpurile sunt simbolizate cromatic: primăvara este roșie, vara este verde, toamna este neagră, iar iarna este reprezentată prin culoarea albă. A dăruii mărțișoare este un gest de dragoste, prietenie, respect și apreciere. De la români și aromâni, obiceiul mărțișorului a fost preluat și de alte popoare din centrul și sud-estul Europei. Acest simbol al primăverii și al revenirii la viață este purtat la vedere o săptămână sau două. El aduce optimism și credință.

Zilele Babei Dochia (1-9 martie). Nu întâmplător Babele sunt în număr de 9, o cifră cu semnificații magice, des întâlnită în vechiul calendar lunar carpatin. Sărbătoarea Dochiei deschide în spiritualitatea populară, șirul unor bogate manifestări ce sunt departajate de câte 9 zile (Mucenicii, Alexiile, Blagoveștenia). Vremea capricioasă din această perioadă este pusă pe seama

caracterului Babei Dochia, iar dacă se încălzește treptat se spune că „Baba Dochia își leapădă cojoacele”. Fiecare cojoc este luat de celelalte babe numite după zilele săptămânii: Lunica, Martica, Marcuriana, Joița, Virița, Sitița și Domnica. Primele 3 zile ale lui martie se mai numesc „baba de primăvară” (1 martie), „baba de vară” (2 martie) și „baba de toamnă” (3 martie) și se spune că așa cum vor fi aceste zile, așa vor fi și cele trei anotimpuri.

Pe 9 martie își serbează ziua numelui persoanele care nu au patroni printre sfinții din calendar.

Mucenicii și focul viu. Ultima zi a Babelor, 9 martie, se suprapune peste o mare sărbătoare creștină: cei 40 de mucenici de la Sevastia. De mucenici, pe 9 martie (echinocliul de primăvară și începutul anului agrar în calendarul iulian), focurile simbolizează arderea iernii și renașterea primăverii. Prin acest ritual magic (practicat în Banat, Crișana, Muntenia, Oltenia, Dobrogea și sudul Moldovei), se dorea sprijinirea Soarelui în depășirea momentului critic al echilibrului perfect între lumină și întuneric. În curți și grădini se strângeau gunoaiile grajdurilor, uscăturile grădinii și se aprindea focul cu ele. În Transilvania era obiceiul ca tinerii să sară peste foc pentru a li se îmbiba hainele cu fum, acesta având rol de purificare.

Femeile fac mucenici pe care îi numesc sfințiori sau bradoși. Sunt în formă de om (opturi) sau de albină. Îi duc la biserică și îi împart la săraci. Tot acum în unele zone se fac un fel de turte în chip de om fără ochi, numită *Uitata*. Ea se dă copiilor să o mănânce cu miere și se face pentru morții care, din greșală, nu au fost pomeniți peste an.

10 martie: Intrarea în Zilele Moșilor. Ca și babele, moșii sunt nouă la număr. Ei sunt buni: bat cu botele, cu maiul sau cu ciocanele pe pământ, să intre gerul și să iasă căldura. Moșii sunt puși în legătură cu cei 40 de Sfinți. De aceea, în unele zone, tinerii bat pământul făcând mătânii de 40 de ori, pentru fiecare sfânt o dată. Dacă frigul scade și gheața se topește, oamenii pot începe să pescuiască.

În **Săptămâna Caii lui Sântoader**, a doua parte a ciclului, viața intră în normal: spațiul este purificat cu ajutorul Sântoaderilor și focurilor rituale: roata de foc, Hodăițele, etc. Cu acest prilej se fac urări de sănătate și rod bogat, oamenii se împacă, etc. Aceste zile, cu obiceiuri, acte rituale și practici magice, poartă diferite denumiri: *Marțea Sântoaderului*, *Vinerea*

Sântoaderului, *Joița Iepelor*, *Sâmbăta Sântoaderului*. Se spune despre Sântoaderi ca sunt o herghelie divină, formată din opt feciori frumoși, îmbrăcați în costume populare de sărbătoare, cu copite în opinci și cozi de cal în cioareci, condusă de Sântoaderul cel Mare sau Sântoaderul cel Șchiop. Despre Caii lui Sântoader se credea că intră prin casele cu șezători și iau fetele la joc, zboară cu ele, le lovesc cu copitele, etc. De aceea, fetele nu părăsesc locuința în Săptămâna Caii lui Sântoader, nu merg la șezătoare.

Sărbătoarea cucilor este o datină de primăvară cu rol de purificare. Cucii sunt de fapt flăcăi ce poartă fuste, mascați cu o glugă special alcătuită, din pânză de cânepă, cu aplicații din lână, broderii, hârtie colorată, fulgi, pene și două coarne înalte, legate între ele ca o scară. Superstițiile legate de ei sunt multe, cea mai importantă este: „Dacă omul sau oricine nu primește vreo lovitură de la cucii în această zi, se zice că acela nu va fi sănătos peste an”.

17 martie: Alexie, omul lui Dumnezeu Ziua șarpelui. De Alexii oamenii curăță pomii din livadă și pescarii mănâncă de dimineață, pe inima goală, un pește viu ca să aibă noroc peste an. Broaștele încep să orăcăie. Fiind și ziua șarpelui, există o atenție specială față de acest animal ambiguu: periculos, dar nu întotdeauna, animal și totuși născut din ou, care moare greu, face rău vitelor. Relația cu șarpele trebuie păstrată sub control. În această zi nu ai voie să îi spui pe nume. Dacă te referi la șarpe trebuie să zici: cel care se târăște, cureaua, domnul, Vasile. Broaștele se bucură de aceeași atenție – li se spune iepe. În cazul în care omul greșeste și rostește de ziua șarpelui cuvântul șarpe, trebuie să spună descântecul: „Idiță, idiță, / Ține-te de piele. / Pielea de carne, / Carnea de os, / Osul dă veninul jos. / Descântecul să fie de folos.”

25 martie: Bunavestire. În fiecare an, la 25 martie, prăznuim prima sărbătoare închinată Maicii Domnului, *Buna Vestire* sau *Blagoveștenia* (termenul slav corespunzător celui de Bunavestire). Este praznicul în amintirea zilei în care Sf. Arhangel Gavriil i-a vestit Sfintei Fecioare că va naște pe Mesia. Ea a fost așezată cu nouă luni înainte de nașterea cu trup a Domnului, adică la 25 martie.

Sărbătoarea, situată în imediata apropiere a echinocliului de primăvară, când încep să vină primele păsări călătoare, este cunoscută și sub denumirea de „*Ziua cucului*”. Această zi, în care oamenii societății tradiționale bucovinene sărbătoreau o pasăre (cucul),

este o reminiscență a unui vechi calendar popular, probabil lunar, deoarece ea este separată prin 9 zile de sărbătoarea ce o precede, Alexiile. *Bunavestirea* oferea oamenilor prilejul pentru prognozarea timpului calendaristic, pentru practicarea unor ritualuri de îndepărtare a forțelor malefice, de divinație și de prognoză a duratei vieții.

Se credea că în această zi nu este bine să umbli flămând și fără de bani asupra ta. Pentru a întâmpina sosirea cucului, oamenii se pregăteau, din timp, cu bani. În momentul în care auzeau cucul cântând, ei aruncau banii în direcția din care se auzea cântecul și rosteau versuri pe un ton interrogativ, numărând glasurile cucului, deoarece se considera ca fiecare „glas” corespunde unui an de viață. Dacă pasărea îi cânta cuiva din față, era semn îmbucurător, semn că toată vara îi va merge bine, dar dacă pasărea cânta din spate sau lateral-stânga, atunci semnul era potrivnic pentru cel care îl asculta. Se urmărea cu multă atenție locul unde cânta prima dată cucul, iar creanga pe care a stat el se tăia și se pune în lăutoarea fetelor, pentru a fi îndrăgite de flăcăi așa cum cucul era îndrăgit de către toți oamenii. În unele sate se obișnuia să se vâneze cucul, capul acestuia fiind conservat în sare pentru ca mai apoi să fie purtat de fete în sân, la hore. Tineretele credeau că vor fi invitate, astfel, des la joc și repetau mereu în gând: „Cum nu stă cucul în loc, / Așa să nu stau eu în joc”.

În această zi se scoteau și stupii de la iernat. Aceștia erau trecuți pe deasupra unui foc, pentru purificare, se afumau și se stropeau cu agheasmă pentru a fi încălziți de fertilitate și de fecunditate și pentru a fi apărați de luarea manei. Nu se puneau cloștile pe ouă, obicei păstrat și astăzi, se opreau morile de apă, iar oamenii nu aveau voie să se certe. Femeile aprindeau focuri în fața casei, punând alături de foc o cofiță cu apă pentru ca îngerii păzitori să vină să se încălzească și să-și potolească setea.

Ziua de *Bunavestire* era și un important moment pentru prognozarea vremii, pentru eșalonarea muncilor agricole de primăvară. Și tot acum ciobanii se urcau pe stogurile de fân și amenințau iarna cu topoarele, crezând că în felul acesta primăvara va sosi mai repede.

Importanța sărbătorii este marcată și de sacrificiul peștelui, care se consuma ritual, indiferent dacă ziua era de post sau de dulce.

(Sursa: <https://azm.gov.ro/datini-traditii-si-obiceiuri-romanesti-in-luna-martie-5/>)

„Ziua Cucilor” 2026 - la Brănești: „De opincă să te ferești!”

George V. GRIGORE

Deși vremea nu a fost prea prietenoasă, luni, pe 23 februarie, așa cum este datina, a avut loc *Ziua Cucilor* la Brănești. Primul pas a fost făcut de doamna Horiana Petrescu, în biblioteca CCD Ilfov, care a vorbit cu „cucul” de serviciu, prof. Marius Ovidiu Sebe, președintele Asociației Culturale din localitate, despre păstrarea acestui obicei frumos și de folos comunității brăneștene: *Ziua Cucilor*! Pentru „asezonarea” interviului, doamna bibliotecară a expus lucrările copiilor Școlii Gimnaziale nr 1 Snagov, care au venit să se documenteze despre acest obicei însoțiți de prof. Florentina Culcescu și bibliotecar Florian Lungu. Acestor lucrări de desen și pictură li s-au adăugat cărțile domnului prof. Nică D.Lupu, care a prezentat pe larg obiceiul *Cucilor* pe parcursul celor trei romane scrise în 2013-2015: „*Masca*”, „*Talismanul*” și „*Spirala*”.

Această trilogie îmbină în mod plăcut informațiile etnografice cu o ficțiune plină de suspans, care cuprinde atât

elemente romantice, cât și polițiste, o poveste de dragoste, de aventuri și mister, pe alocuri cu accente horror, toate condimentate cu un umor fin, de calitate. (Cărțile le puteți găsi în biblioteca CCD Ilfov, alături de alte materiale, filmulețe, broșuri, pliante dedicate acestui obicei, realizate încă din 2007, de când Casa Corpului Didactic Ilfov a colaborat cu Asociația Culturală Brănești și Primăria Brănești în scopul resuscitării acestui obicei și promovarea lui în rândul tinerei generații de elevi din școlile și chiar din grădinița localității.)

A urmat o vizită la Școala gimnazială nr 1 Brănești, unde a fost dublu motiv de sărbătoare – „*Ziua Cucilor din Brănești*” și întâlnirea cu prieteni din Macedonia de Nord aflați în mobilitate ERASMUS+, elevi și profesori. A fost un bun prilej pentru un schimb cultural între parteneri din două țări cu tradiții și obiceiuri asemănătoare, cu același drag de etosul local și național.

La Căminul Cultural din localitate au urcat pe scenă și au defilat cucii și cucoaice, mai mici și mai mari, băieți ai Școlii gimnaziale nr 1 Brănești, alături de membrii activi ai Asociației

Culturale Brănești, participanți la numeroase festivaluri naționale și internaționale, dedicate acestei sărbători. În fiecare an, cei mai experimentați predau ștafeta celor mici, pentru a perpetua acest obicei cu rădăcini ancestrale. Oaspeții au urmărit informațiile valoroase oferite de domnul profesor metodist la Casa Corpului Didactic Ilfov, Marius Ovidiu Sebe, într-o prezentare video care a surprins toată evoluția de-a lungul timpului a sărbătorii „*Zilele Cucilor*”, semnificația costumelor și a artei dramatice prin care sunt puse în valoare. Apoi, a avut loc „Marea adunare a cucilor!”, la Parkland Brănești.

Felicitări elevilor de la Liceul Tehnologic „*Cezar Nicolau*” și respect profesorilor, părinților și tuturor celor care au dorit să participe la evenimentele dedicate acestei zile. Ei au deschis pârtia, să zicem așa. Lor li s-au adăugat simpli cetățeni care iubesc acest obicei și care și-au dorit să fie prezenți la eveniment. Bătuți pe umăr sau pe spate cu opincă tradițională, ei pot trece mai departe, scuturați de rele și blesteme, pot începe un drum nou prin timp curat, luminat, așa cum a fost odat... !